85738

நந்த குமார நாடகம்

O-,892M,K
N18
85738

O-,892M,K
N18
857;8

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
ஜனவரி மாதம் 1990 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
பிப்ரவரி மாதம் 1990 வருடம்
22/2/90
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமந்நாராயணாயநம:

ஸ்ரீமகா பாகவதத்துள்

கம்சசம்மார நாடகம்

7 OCT 1918

இஃது

பண்ருட்டியைச்சார்ந்த தட்டாஞ்சாவடியிலிருக்கும்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பெரியதம்பி கவுண்டரவர்கள்
குமாரர்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சின்னசாமி கவுண்டரவர்களால்
கோரப்பட்டு
ஏட்டுப்பிரதியைக் கொண்டு,
சிங்காரெட்டிபாளையம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ,
ப. நாகரத்தினமுதலியாரவர்களால்
சங்கீதவிதத்துடன் எழுதியதை,
கை. சு. துரைசாமிமுதலியாரிடம்
சகல உத்தாரமும் பெற்று,

அரசம்பேடு
முத்தாவடிவேலு முதலியாரவர்களால்
சென்னை.
பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1918
ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.
தாண்டவராயமுதலித்தெரு 24-வது நெம்பர்.

65736

உ

ஸ்ரீ மகேசுவரர் துணை

2-OCT 1916

ஸ்ரீமகா பாரதத்துள்

கம்ச சம்மார நாடகம்.

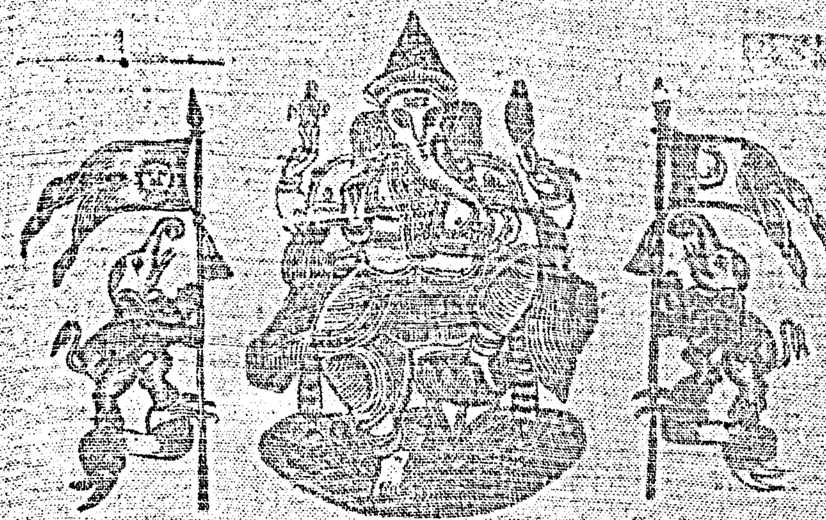

விநாயகர் - கவி - காப்பு.

அண்டர்கள் முனிவர் போற்றும் அரனருள் புதல்வனை
எண்டிசையுலகுக்கெல்லாம் ஏகமாயினை நெஞ்சிற்றந்தி
சண்டிவாகனத்திலேறும் சக்கிரதகனோர் காப்பை
தண்டைகள் ஒலிம்பு கொஞ்ச சபைதனில் வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் பரமேஸ்வரனுடைய செல்வ குமா
ரனுமே விக்கினேஸ்வரர் வருகிறதெங்கனே.

தரு.

ஓங்காரப்பிரணவத்தின் வருப்பிரமமாய்நின்ற
உதித்தக்கணேசர் வந்தார்-இதோ சபையில்
உதித்தக்கணேசர் வந்தார்.

தேங்காய்பழம்வாழைப்பழம் தேங்கனிபாலுடன்
பாக்காயமுதுசெய்யும் பார்வதிசுதாகரன் (ஓங்

உண்மையாய்க்கும்பிடுவோர்க்கு ஓங்காரமேயளிப்பார்
ஓரெழுத்திரெழுத் தெட்டெழுத்தஞ்சரியாய் (ஓங்

அம்பிகைதந்தபாலன் அங்குசபாசமேந்தி
தும்பிமுகமிலங்க தொந்தியர்குலுங்க (ஓங்

தேவதேவருக்கெல்லாம் தெரிசனந்தந்தவர்
மேவுங்கல்லகரிஸ் வீற்றிருக்கின்றதேவர் (ஓங்

வசனம்.

விக்கினேஸ்வரர் வந்தவுடனே கட்டியகாரன் வருகிறவிதங்காண்க.

கவி-மோகனம்.

அட்டதிக்கெங்குங்கீர்த்தி அதிகமாவனுமைபெற்ற
கட்டளைப்பிடித்துவந்த கம்சராஜன்வாசல்காக்கும்
இட்டமாய்ச்செங்கோல்கையில் எடுத்துமேனடைகள்தட்டி
கட்டியக்காரன்தானும் சபைதனிலே வந்தான்.

தரு.

வந்தான்விருது கட்டியக்காரன் நல்ல
வரிசையாய்வாள் கத்திக்கேடயமும்பூண்டு (வந்தான்

சிரசில்சரிகைபாகை மின்ன நல்ல
செவ்வரத்திலர்தமும் திகதிகவென்ன (வந்தான்

அங்கிசேருமே அன்ன நல்ல
அபரஞ்சிக்கெட்டு சகசகவென்ன (வந்தான்

காலில்விருது வெண்டயங்கள் நல்ல
கச்சையிருக்கி பிடிப்பினிலிலங்க (வந்தான்

துப்பட்டாவுருமால் தொங்க நல்ல
துப்பாக்கியீட்டியும் தெரிசமுமோங்க (வந்தான்

அகடுமான உக்கிரதீரன் நல்ல
கம்சராஜர்க்குமுன்னேறு அதிகாரூரன் (வந்தான்

வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் மதுராபுரிப்பட்டணத்தை அரசாண்டு பரிபாலனஞ்செய்துவாராநின்ற உக்கிரசேனமகாராஜனுடைய பெற்ற புத்திரனாகிய கம்சமகாராஜன். சபையையாடி தொனுக்குபக்திரிகளுடன் வருகிறவிதங்காண்க. எச்சரிக்கை, எச்சரிக்கை. சபையோர்களே.

கவி-கலியாணி.

அதிர்முரசபேரிடங்கை டமாமாட
ஆலவட்டமாதர்களும் வீசிவீச
வெதிரெதிர்மன்னவர்களும் வந்தடிவணங்க
வேந்திறைமுயர்மன்னர் வாழ்த்திரேத்த
சதுர்பெருகுந்திருமந்திரி சேனைவீரரும்
தண்மணத்தக்கவிப் பணைதவன்முடிக்க
சதிர்மகுடம்பளபளென்ன செங்கோலேந்தி
கம்சமகாராஜேந்திரன் வருகின்றாரே.

வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் மதுராபுரிப்பட்டணத்தை அரசாண்டு பரிபாலனஞ்செய்து வாராநின்ற உக்கிரசேனமகாராஜனுடைய பெற்ற புத்திரனாகிய கம்சமகாராஜன் மந்திரிமார்களுடன் கொலுவிருக்க வருகிறவிதம் எப்படியென்றால்,

தரு.

இராஜராஜேந்திரன் இராஜன் கம்சமகா இராஜன் கொலுவருகிறார்
உத்தர கெம்பீரன் இராஜன் கொலுவருகிறார்

சேசமாகிய மந்திரி இருபக்கமும் நிறைய
கொடியுடல சந்திரன் முரசபேரி நிறைய

சரணம். நித்தியமங்கள சத்தியவதனமும்
புத்தமன்னரும் பத்திபுரிந்திட (இராஜ)

எங்கும் மதிசொலிக்க நவரத்தினம் பதித்திலங்கு முடி சொலிக்கவே
தகதகவென விலங்கு முடி சொலிக்கவே
புவனம் புகழ் மதனை புகழுஞ்செங்கோலிலங்க

சரணம். பூங்கிளிமாதர்கள் தாங்கிபேசவுரிகள்
நுங்கியேவீசவும் பாங்கழகான (இராஜ)

பாதவிரல்வெண்டையம் நாதகீதமிட்டாட பதக்கம் பளபளென்னவே
வெகுவுச்சிதமிகுந்திடும் பதக்கம் பளபளென்னவே
சித்ரமாமாலை மார்பிலிலங்கிய

சரணம். செஞ்சுடர்க்கதிர் மணி மிஞ்சியேவொளிதர
கொஞ்சிய மணிகளும் சஞ்சிதமாக (இராஜ)

தன்னைக்கொல்லவே வந்தயன் ஹமேசகிருஷ்ணனை தானிபனைக்கமுடிக்க
நினைக்கொண்டுமேகிரிட தானிபனைமுடிக்கவே [வே
முன்னே நடனமாதர் முத்தாலாத்திகளெடுக்க

சரணம். மோகனகரல்வாகை சேனைகள் சூழவே
வானவகை பூபதி தானவரென்ன (இராஜ)

தேவாரம்.

ஆதியாயனாதியாகி அகிலபூரணமாயெங்கும்
சோதியாய் நிறைந்த ஆகநத்திற்பொருளதாகி
மேலதுமலமாய் நாதவிந்துவாய் துரியாதீத
மீதினில் விளங்கும் நாதன் மெல்லடிகமலம் போற்றி.

தனி-தேவாரம்.

தேவகிவசுதேவர்க்குத் திருமணக்கோலஞ்செய்
மாவுகனனைப்பற்றி மகிழ்ந்து கன்ரதம் நடத்த
தாவியே தங்கையெட்டாம் சந்ததியாலே தாயுஞ்
சாரவதாவானிசொல்ல சார்ந்ததைசொல்லுவேனே.

வசனம்.

அதோவாரும் பின்னாய் மாதவா என் சிறிய தகப்பனாகிய
தேவகனுக்குப் பிறந்த தேவகி ருக்மணியென்னும் என் தங்கை

மார்கள் போஜகுலத்தோனில் குலரான வசுதேவருக்கு திருமணஞ்
செய்வித்து நகர பிரதட்சிணை செய்யும்போது நமென்ன அவர்
களை ரதத்திலேத்தி நானும் பாகனாயிருந்து குதிரைக் கடிவாளத்
தைப்பற்றி ரதத்தைச் செலுத்தி வருகிறபோது எனக்கு உரியதாகிய
தேவகியுதரத்தில் பிறக்கும் எட்டாவது பிள்ளை கையிலே மாளப்போ
றவனுக்கு இந்தப்பரிவேதென்று ஆகாசவாணிச் சொல்லக்கேட்டு
இடியென்று உரைகேட்டிருந்த வாளையுருவி தேவகியை வெட்டத்துணி
ந்தேன் மணக்கோலப்பெண்ணை வெட்ட தகாதென்று பலவிதயுக
சாட்சி தேவகியிடமாய் பிறந்துவரும் பிள்ளைகளைத் தருகிறேன் அது
களை வெட்டிவிடுமென்று அனந்து மைத்துனரான வசுதேவன் சொல்ல
நான் கோபமாறிவந்தேன், இந்தப்பிரகாரமே பிறந்த பிள்ளைகளை
வெட்டிப்போட்டு இருவரையும் காவல் வைத்திருக்க எட்டாவது
பிள்ளைபிறந்து வசுதேவனாலே கோகுலத்தில் நந்தகோபாலன் மனைவி
யான அசோதையிட்டில் சேர்த்ததாக எனக்குத் தெரியவந்தது அந்த
ராமகிருஷ்ணனை கொல்லும்படி தந்திரஞ்செய்து வந்ததை சொல்லி
வருகிறேன் கேளும் மந்திரிமார்களே,

தரு.

எந்தன் மந்திரிமார்களே பெருந்தன்பனைமுடியவே
வெகுவிதமான தந்திரமது செய்தேனே
அந்தகிருஷ்ணனைக் கொல்ல அனுப்பினேன் சகடனை

சரு. அரிந்து அவனைக் கொல்ல தெரிந்து பூதகிதன்னை
பரிந்து அனுப்பாமல் பாலை உரிந்து அவனை மடிக்க (எந்)

வசனம்.

சேப்பள்ளியில் வளருகின்ற கிருஷ்ணனைக் கொல்ல சகடாசுரனை
யேவினேன் அவனை காலினாலே புதைத்து மடிக்க அதையறிந்து
விஷங்களைப்பூட்டி பூதகியை அனுப்பினேன் அவன் பாலைக்குடிக்கும்
பாவனையாக உதிரமெல்லாங்களை உறிஞ்சி பூதகியைமடிக்க ஏதுசெய்
தேனென்றால்,

தரு.

தேனுக அரிஷ்டனையும் காணும அனுப்பியே
அவர்களை தனித்தனியாக வாலையுகுப்பிட்டே
காணநின்று மேயாடி கல்லைக்கேசனையேவி

சரு. காடுயே இடிப்பசகடன் சகிதனிலேக்கண்டு (எந்)
வாடும்படி வதைக்க கேடுகள் கண்டேனே

வசனம்.

பூதகி மடிந்தபிறகு தேனுகாசுரன் அரிஷ்டாசுரனை யேவினேன் அவர்களை மடித்ததைக் கண்டு கேசாசுரனையேவினேன் அவனையும் கானகத்தில் அடிமாடு மேய்த்திருக்கும் இடைச்சிறுவன் கொன்றதாக தெரியவந்தது மந்திரிமார்களே

தரு.

வெகுதந்திரங்கள் செய்துமே சிறுபயலைக்கொல்ல
வென்கையிலாகாமலேதிருமோ நான்மனம்வாடவே
என்னையெதிர்க்கும்கொடி பெற்று நிரம்பெற்றிருந்தென்று

சரணம். ஜெயமடையாமலே புயபலமடங்கியே
பயமுறுங்காலமும் ஆயாமலே வந்தச்சே (வெகு)

ஒப்பில்லாக்கீர்த்தியெடுக்க ஒருகுறைந்தந்திரம்
ஆகியைக்கொண்டு இப்போ ஆபத்தைமுடிக்க
தப்பாமல்நீர்மெய்யெனி தகித்தேன்கள் கண்ணம்மையில்

சரணம். கல்விகளாகிய மெல்லியபசங்களை
கொல்லவுந்தந்திரம் சொல்லவும்பீதியே (வெகு)

வசனம்.

அகோ கேளும் எனதுமந்திரிமார்களே இதுகாலம்செய்துவந்த தந்திரங்களுக்கு மடியாமல் தப்பித்துக்கொண்ட ராமகிருஷ்ணனை யெவ்விதத்தில் மடிக்கலாம் ஒருயோசனை புரிந்துசொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே.

கவி—மதகரமந்திரிகள்.

பின்னோர்கள்தனைமடிக்க பிரயாசமாகவெண்ணி
உள்ளமுங்கலங்கலாமோ ஒருவிதகளம்காட்டி
மெள்ளவேவரவழைத்து வீரமல்லரைவிதித்து
கள்ளயுத்தத்திலே காலனூராடுப்பலாமே

வசனம்.

அகோ கேளுமையா மகாராஜனே சிறுபிள்ளைதனைக்கொல்ல பிரயாசித்து உள்ளங்கலங்குவதழகல்ல நமது பட்டணத்தில் வில்விழா திருவிழாவென்று ஆரவாரம் அனுப்பி அவர்களை இவ்விடம்வரச் செய்து முஷ்டிகனையிட்டு யுத்தஞ்செய்தால் எமலோகஞ்சேர்வர் மகாராஜனே.

தரு.

இளையபயலதனை இங்கிருக்கவே மடிக்க
இதுவேதந்திரமந்திரி இன்னமறைந்ததுவே அதைச்சொல்ல

திருவிளையாவிலைவிளைத்து மகிழும்மிவன்பிறக்க
எல்லையிலெடுப்பேன் சொன்னசொல்லைமுடிப்பேன்

சரணம். அல்லதுயேயியே கல்லதுகண்டேன்
மல்லரைஆண்டவும் வல்லமைகொண்டேன் (இளை)

சற்றுவருமந்தாமல் தவிர்பால்வெண்ணெய்த்திருடி
மத்தரலடியும்பட்ட மாயக்கிருஷ்ணன்தனக்கு
மானமுமுண்டோசாதி மீனமுமுண்டோ

சரணம். கானகமெங்குமே கொள்ளுமாகேள்
தானவர்மேய்த்திடும் சானவர்குண (இளை)

சிரிக்குனிக்கும்பெண்கள் சேலைதிருடிக்கள்ளன்
வெகுபெண்காவானை யிப்போதெந்தனைக்கொல்ல
எதிர்த்திடுவானோ மீறிவதைத்திடுவானோ

சரணம். குறித்திடுமவர்களை சதைத்துமேயாவரும்
புதைத்திடப்பூமியில் புதைத்திடுவென்னி (இளை)

மோசக்குலத்திலவத்து பொருத்தமிடையனென்று
மோசமிட்டுப்பிடித்து பெரியதனம்படைத்து
பெண்களிடஞ்சேரக்கண்டவர்மோக

சரணம். என்னுடன்கோட்டிடேனே கண்ணுதன்மேய்த்திட
மின்னுமன்பனையாம் நின்னதுமுடிக்கவே (இளை)

கவி.

பக்குவமதித்துரைத்த பரிவுள்ளமந்திரிமாரே
இக்கணவரவழைத்து இன்னவாதனைமடிக்க
மிக்கவேயெனக்குகந்த விவேகியே நேருமான
அக்ரூரவர்தன்னைவிட்டே அழைத்தோடிவருகுவீரே.

வசனம்.

அகோ கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே நீங்கள் யோசித்துக்காட்டிய தந்திரப்படி அந்த இடைப்பிள்ளைகளை இவ்விடம்வரவழைக்க அக்ரூரவரை அழைத்துவாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

அக்ரூரவர்—கவி.

வந்திடுபசாசன் மகிழ்ந்துபிளித்த சேதி
தந்திடுதூர்வகது சகெக்கொளபெற்றுத்திருந்து
சுத்தமும்பரிமிக்க சமுசயக்காணவேண்டி
அத்தனைமகிழ்ந்தோமி அக்ரூரவர்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அதுகேளதெப்படியென்றால் காசிப்பட்டணம் பரிபாலனஞ்செய்து வாநின்ற காசிராஜனுடைய குமாரத்தியாகிய காந்தனுக்கும் சுபத்தனுக்கும் பிறந்த அக்குருவர் வருகிறதிறங்காண்க.

தரு-மோகனம்.

ஆசைமிகுந்தகமுசன் ராஜன் சமுகம்தேடி அக்குருவர்வந்துமேவினார்
வேடிக்கையாக அக்குருவர்வந்துமேவினார்
காசிராஜன் அளித்த காந்தனி அருள்பாலன்

சரணம். கல்வியிலழகிய செல்வசிகாமணி
நல்வினைநிகிலின் சொல்மொழிதவறா (ஆசை)

தங்கக்கடகங்கையில் தகதகவென்றிலங்க
துங்கமணிப்பதக்கம் சோதியிருந்திலங்க

சரணம். சுந்தரம்பெருகிய கந்தமும்பரிமளம்
சந்தனம்வீசவே விந்தையதாக (ஆசை)

சதுர்வேதசாஸ்திரமுந் தத்துவகலைக்கியானமும்
எதிரில்லாமலுணர்ந்து இன்பக்குணமுமஞ்ஞானம்

சரணம். எவர்களும்மெத்திட தவறில்லாக்குலமணி
கவனிவனென்றுமே குவலயம்புகழ (ஆசை)

அழைத்தகம்சராஜன் சந்தோஷமாக
அழைத்தவிபரந்தன்னை அறிந்து அறிவோமென்றுதான்

சரணம். ஆவல்மிகுந்தமே தாவிகைதந்தே
பரவும்மெச்சவே மெய்யே சபையில் (ஆசை)

கவி.

தேசமன்னவர் வணங்கும் தீரவின்புறகெம்பீர
இராஜனேயென்னையழைத்த கன்மையை அறிவிப்பீரே.

இராஜா-கவி.

பாசமாகியுமிப்போ வந்திடப்புஜம்பூரித்தேன்
நேசமாய்அழைத்தசேதி நிகழ்த்துவேன்மகிழ்ந்திடவே.

அக்குருவர் வசனம்.

உலகர்வேந்தர் வணங்கும் இருதயமுடைய கம்சராஜனே நம்மை அழைத்தவிதம் இன்னதென்று சொல்லும் ராஜனே.

கம்சன் வசனம்.

தேவரீரை யான் அழைத்தபோதே யாதொரு தடையில்லாமல் வந்தபோது எனது இருபுஜமும்பூரித்தேன் எனது சவுந்திரித்தேன் உன்னை அழைத்த விபரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் ஞான சிரோன்மணியே.

இராஜா-தரு-ராமக்கிரியை.

வந்ததக்குருவரே அந்தரங்கத்தைச்சொல்ல
மறுநினைத்த வேறெதுவில்லை
எந்தனசமுகத்தன்னை உறுதியோர் காண
இனிமேலொன்றும் தப்பமில்லை

அக்குருவர்-தரு.

இல்லையென்றுசொல்லி யென்னைவரவழைத்து
இன்பமேலாகாரன் சல்லமனதாக
கட்டுமகாரியத்தை தயங்காம்
கறவிரத்தை விள்ளவே

இராஜா-தரு.

கூருவேனாதன்பின்னே கூடியிருக்கமனம்
கொண்டேன்கொண்டேன் பின்பமகனே
வாருமவாருமித்த மணிசிங்காதனமேனி
மகிழ்ந்துவர அன்றுதந்தேனே

அக்குருவர்-தரு.

காமனதகாவப்பதி காணவேசபையோர்கள்
கனகாசனத்திலேறினேனே
வர்யாடியிருவரும் ஒருமிக்கயிருந்தோமே
உண்மையறியத்தெரிந்தனே

இராஜா-கவி

செப்புமகலவரைப்போலாம் சிரத்தையேலே கேளும்
தப்பியேயென்சொல்லுக்கு தடையிடுக்கதில்லை
இப்போதடப்பேறன்னு பொருக்குகைத்தகாலே
ஒப்பியேவுந்தனுக்கு உண்மையைத்தெரிவிப்பேனே

வசனம்.

அதேகேளும் உயிர்க்குயிரா யிருகின்ற சிநேகிதரே யிந்த ராஜ்ய எனது கட்டளைக்கடந்து நடக்கதில்லை அதுபோலவே இப்

பாலகடப்பேனென்று எனக்குரைபோட்டுதந்தாய் உண்மை யதை
சம்மதியை இன்னமுந்தான் றவெளிப்படுத்துவேன் அக்குருவரே.

அக்குருவர்-தரு-தோடி.

இக்கனைசயம்பேசுவதாயமோ யிது நாயமோ.
போர்க்காரனல்ல சகா்பூபோதமோகாயமோ
சந்தோஷமாகவே கூருவாய நதகூருவாய்
அப்பாமக்கடத்துதேன் தெருவாயணத்தருவாய்

இராஜா-தரு.

தெருவேன்னைப்போட வல்லவா பொல்லவா
சொன்னதுவைத்திடும்போது நல்லவாறு னாக்லவா
கூருவேன் தெரிவேனோ யிக்கோயிசால்ல நில்லுமே
செகந்நகுடும்பெனமனம் வல்லீயமாய்வல்லீயே.

அக்குருவர்-தரு.

வல்லவாயிதுவென்ன காரணம் சொல்லுங்கரணம்
வந்தகேமா பரிபூரணம் பரிபூரணம்
சொல்லுவாய்காண்கிட்டி வந்தேனே அப்பாய்வந்தேனே
னாக்கியே கைபோட்டுதந்தேனே அப்பாய்தந்தேனே

இராஜா-தரு.

நந்தியோ நுரியைக்கொண்டேனே இன்பங்கொண்டேனே
சந்தோஷத்திரியங்கொண்டேனே அப்பாய்கொண்டேனே
என்தன்குறையைச்சொல்ல வேணுமோயிதுநேரமோ
இரங்கிடப்பா காதன்பாருமே நாதன்பாருமே

இராகம்-கலி-கல்யாணி.

அக்கரான்மாணிசொல்ல அவ்விதாமகிருஷ்ணன்
மாந்தனைவாககரனும் படிக்கவேவருவாரென்னானி
வந்தனுவைனை தந்திரம் வேணின தெல்லாம்பாழாய்
கொந்தனன் அவனையிங்கே கொடியினிலழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளும் அக்குருவரே யென்று தன்னை மணக்கோல காலத்தில்
அகாயவாணி சொல்லியபடி ராமகிருஷ்ணனைக்கொல்ல அநேக தந்
திரஞ்செய்தேன் அதற்குத் தப்பித்துக்கொண்டார் காளையதசமியில்
வில்லுக்கு திருவிழாவென் றாட்டுதாக அழைத்துக் கொல்லும்படியோசி
த்திருக்கிறேன் நீர் அதிக சீக்கிரமாகச் சென்று ராமகிருஷ்ணனை
க்கிரமாக அழைத்துவாரும் அக்குருவரே.

அக்குருவர்-தரு.

என்ன நான்செய்வேன் தெரிந்து உன்குறையைக்காணேனே
அங்கேபோய்தான் வைப்பவரே ஓ ராஜேந்திர
அழைக்கமனம் காணேனே ஓ ராஜேந்திர

கம்சன்-தரு.

அணியில்லுயிருந்தனுக்கு நேரமேன்னை அம்பேயமைந்தவாய்
அவசியமென்று சொல்லியே ஓ அக்குரூர
அதாவென்று சொல்லியே ஓ அக்குரூர

அக்குருவர்-தரு.

போகத்தான்வேண்டுமிட்டால் புரிந்தவாறுபேசென்று
இருவர்களிடத்தை தேடியே ஓ ராஜேந்திர
அழைத்திடப்போ உண்மையாவதுமே ஓ ராஜேந்திர

கம்சன்-தரு.

உண்மையானபேச்சைக்கு வந்தைவிட்டேதேனென்னம்
நன்மையான வீரகியேயே ஓ அக்குருவரே
அழைத்துவந்தேன் பேசியேவருவாய் ஓ அக்குருவரே

அக்குருவர்-கலி.

உடம்பிடமனவிசோதம் பொருக்காமுழுதநாதென்று
எமமனந்துணிந்தேன் அன்பாயிந்தேர்ந்தத்தியோலி
செம்மையாய்ஆர்பாடி சென்றவர்கள் தனைஅழைத்து
கம்பெனவசப்படுத்தி கொடுவேனதுவேனே.

வசனம்.

கேளும் கம்சமகாராஜனே உமது விட்டையிசோதம் பெப்போ
யிதயமென்று மனத்துணிந்தேன் தாங்கள் தந்த ரதமேறி
ஆயர்பாடி சென்று இருவர்களை அழைத்து வருகிறேன் மகா
ராஜனே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக அக்குருவர் கம்சமகாராஜனிடத்தில் விடைபெற்
றுக்கொண்டு தனது அரண்மனையிற்சேர அக்கசமயத்தில் கம்சரா
ஜன் தேவிமாராகிய அஸ்தி, பிராசத்தி யென்று சொல்லப்பட
நின்ற இரண்டுதேவிமார்களும் அரகவே தானவருகிறவிதமென்ன,

அக்ஷுர்த்தி-கலி.

உன்னிதாடை நடந்து ஒளியணி அலங்கரித்து
தன்னிகரில்லாருடி சராசந்தன்மகிழுஞ்செல்வி
கன்னியர்கெருக்கிச்சூழ கம்சனேகாண வேண்டி
மின்னியே அக்ஷுர்த்திபிராசத்தி மெல்லியர்வருகின்றாளே.

தரு

ஆசையான கம்சராஜன்தேவிவந்தாள் அக்ஷுர்த்தி பிராசத்திவாரான்
அந்திபோ பிருத்துவந்தியர்சூழ அக்ஷுர்த்தி பிராசத்தி

சருணம். தேசமெங்கும்பிரதாபி திருவுருமனுய்யாரி
திருமுருபெருகொள நினைபிகபெருகிட (ஆசையா)

கிருத்தயிடையில்செலை திசுழுஞ்சரிகைபின்ன
தரித்தவெட்டியாணங்கள் தகதசவென்றிலங்க

சருணம். சந்தனப்பன்னீர் கந்தமும்புனைந்து
விந்தையில்நிமிர்ந்த சந்திராருபி (ஆசையா)

கெண்டையணிமாதர் பிரணப்பணிகள்மின்ன
தண்டைகதம்மைகாலில் தரிகைடந்து

சருணம். தவரில்லாதமணி மெய்வர்சுரும்மெச்சிட
குயிலமன்னரும் கூடிகளித்திட (ஆசையா)

சண்டப்பிரசண்டனை சராசந்தனுமித்த
கண்டு கைபுனைரும் மெல்லவருநகளிக்க

சருணம். என்னிமேகனை வகுமட் மன்னிமியாகானே
வண்ணமுமகிழ அம்மை அன்னியோனை (ஆசையா)

அக்ஷுர்த்தி-கலி-தனக்குடைபாவி.

தங்கையேயாமுமித்த அழகுமைதாணத்தன்னில்வந்து
சங்கரன்தயவினாலே தாழ்வில்லாச்செல்வம்பெற்று
மங்களமாகவாழ்ந்தே தாம் மணவனன் கன்றனின்று
அங்சுமுந்துடி துடிக்க அருந்தயாராகினேமே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே மனமுள்ள தங்கையே காப்பிருவரும் சரா
சந்த மகாராஜனுக்கு மன்னரகப்பிறந்து இந்த சமஸ்தானத்துக்கு
வந்து தேவியரைப்பரே வாழ்ந்துவந்தோம் இப்போது நமது சிவ
பத்திரவசனை செய்திருக்கும் போசனைக்கு மனத்திடுக்கிட்டு மனம்
கலங்குதே இதற்கென்ன செய்பலாம் தங்கையே.

பிராசத்தி-கலி-பத்தியமாவது.

தயவுள்ள பெண்ணே அக்கா தனித்துநின்றெடுத்தாப்போலே
பயமுறுசேதியென்ன பகராவுந்தெரிந்திருக்கும்
நயனுமையறிந்தேயும் கேட்கவேயோடைவந்து
செய்வதுயின்னதென்று தெக்கிராய்வுரை செய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே தங்கையே இருந்தாப்போலிருந்து திடுக்கிட்டு
மனமுவாடி முகம்சோர்ந்து இருப்பதென்ன நமது பதுவானவர்
என்னயோசனை செய்தார் அதையும் விபரமாகசொல்லுந்தங்கையே

தரு.

அருமையான சகோதரியே அம்மாகாணவென்னசெய்குவேன்
பெருமையானவுமதுபதுக பதுமைகவே

சருணம். பெரியயோசனை பெண்ணரியமாட்டோம்
வெளியிலின்றியே தெருட்டருளோம் (அருமையான)

பிராசத்தி-தரு.

தேடரிய வந்தெனு சொல்லாய்தமக்கையே
நாடரிய மதுபத்தா ஏன்றுந்தெதியே

சருணம். நாதரிப்படி செய்வதென்றுமே
போதுமெனக்கினி மானமானதெரணமே (கேட்டீரா)

அசஷ்ந்தி-தரு.

கொண்டுபோகாமகிருஷ்ணனை கொல்லவெண்ணியே
நான்டேர்சூரர்தம்மை நனிக்குவேவிவே

அருள். சூரமத்துமே வந்துநேர்ந்துமே
வீரமத்துமேசீ பிந்துவந்திட (கொண்டு)

பிராசத்தி-தரு.

மித்திவந்தயென்றுசொல்லி போகத்தமைக்கவே
அந்நாததில்பாருமினாத்த அதிசயங்களை

அருள். அரியபாத்தேசினை அன்புதோவைவே
தெரியவுரைசெய்வாய் பின்புகாணவே (மித்திவந்த)

அடந்தி-கவி-தோடி.

பிரியமாய்கம் நாரத்தி பெற்றபிள்ளைகள்தன்னை
உருவியாய்சூரா தாம்நோம வொருவன்னைசெய்யவேண்டி
தெரியவகர்குக்குதிப்போ திருவர்கள்தனையழைத்து
பிரிகிவேராமுந்செல்று நமதுபத்தாவைகாணுவோமே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணுதங்கையே நமது நாத்தியான தேவகியம்மன் பெற்ற பிள்ளைகளாகிய ராமகிருஷ்ணனை ரேப்பல்லியில் வளருகின்ற வரை நமது பத்தாவானவர் காலையதினம் கொல்ல யெத்தனித்திருக்கிறாராம் நாம் அவரிடஞ்சென்று அவர்கோபத்தை பார்த்து வருவோம் பெண்ணு தங்கையே.

அடந்தி-தரு.

காணவேநாதா சரணம்காத்தருளிர்கத்தேயா சரணம்
கருணைசெய்தியாதுளே நானும்குத்திரே
நீதிநம்பிரமசெல்லாம் சேனைகளைக்காயும்
சோதிமாய் [illegible] கம்பிரமோ சரணம்.

வசனம்.

[illegible] பிராணநாயகரே தேவரீர் பாதாரவிந்தங்களுக்கு நமஸ்காரம் [illegible].

கம்சன்-வசனம்.

கேளும்பெண்களே பிராணநாயகி நீ வந்ததேது [illegible] நீ இங்கிட்டம் வந்தசங்கதியை இன்னதென்று சொல்லும் பிராணநாயகி.

அசாந்தி-தரு.

சக்கரதேவனா லக்குவதிகேளும்
அவன்னாம்படிக்கி அன்பாய்க்காதேவி
தந்திரமாகவந்திடவேனுகந்து மாமடி குத்தாமல் தனியேசொல்லவே

அருள். சகிபோகவேசகின செரியாம்செய்வது
தானும்காணுமிது மிகும்மீனவும்வேண்டாம் (சக்கர)

கம்சன்-தரு.

அன்னமேபோடி நீ பெண்ணிடத்தை [illegible]
அந்தரமகிருஷ்ணன்மேல்பழிவாதி பன்னவும்போமோபதைத்து
பாரக்கொதுவை [illegible] வரலமோபெண்ணே [திடலாமோ

அருள். பலமாமோசனை கலமாரெங்களிவே
பத்திவராவர்தாமோ புத்திகள்சொல்லி (அன்னமே)

அசாந்தி-தரு.

ஆதுகளொத்தநீ துரைகள்விதந்து
சொல்லும்மென்னையை காட்டிபாராட்டி
நீதுகளிய பேதகதெரிய
திருவினை அறுநந்திக்கேகுஞ்செய்ய

அருள். தேசமுமெரியவே பேசகின செய்யது—
இதக்கிடைக்கிது அதெல்லாம்செய்து (ஆது)

கம்சன்-தரு.

பகையமர்முனைக்க பலகினைகினைக்க
பார்க்கலாமோ முனையைக்கிள்ளாமல்
வகையுள்ளவேளை வைப்பேனோபோடீ
மடிக்கத்தக்கநேரம் பாதுசெய்யாமல்

அருள். வல்லவர்றுமிவே கொல்லுவேன்பிள்ளைகளை
வாகைக்கவேபோ தமட் பெருக்குமந்தேசே (பகைய)

அசாந்தி-கவி.

தடுக்கவிரிருக்கும்போது [illegible]
விடுத்துதகிதன்பால் திருப்பியெதித்தானென்று
கெடுக்கவேவிடுத்தபோ சேவலந்செய்திருக்க
துடுக்கவேகிருஷ்ணன்தன்னை ஒருவருஞ்செயிப்பரோ.

வசனம்.

கேளும் பெண்பிராணநாயகா அந்த கிருஷ்ணன்பிறந்து தடுக் [illegible] குழந்தையாயிருக்கும்போது [illegible]

இப்போதிக்கொற்ற பலசாலிகளைக் கொண்டிருக்க அதை அடிபயாக போகித்துப்பாரும் பிராணநாயகரே.

கம்சன்-தரு.

ஆயர்வீட்டினில்வளர்ந்திடும் பயலைக்கொல்லவே
வெவராலும்முடியா தென்றுசொல்லவே

சருள். ஞானமாகவே கோபமிருக்கேன்
கல்லவாள்கரம் கொண்டிருந்தேன்
கடுங்கயாவரும் பொடியதாய்ச்செய்தேன்
ஒடுங்கதேயவரும் வீரமுங்காட்டுவேன் (ஆயர்)

அகுர்த்தி-தரு.

வீரதீரன்விதிதனை வெல்லவுங்கூடுமோ
வீணுய்யோசனைசெய்பவுஞ் செயமதாமோ

சருள். ஆரமென்னியே விதமுடியாது
குரும்புக்காகவே மலைவிடியாது
தாய்பயிருக்கனை அழைந்து நீயென்ன
காலம்போகவே காலமிதுவாகும் (வீரதீர)

கம்சன்-தரு.

இப்போசொன்னதை யின்னமுஞ்சொல்லடி கன்னியே
யேனிதம்பேசவும்பிது வுனக்கடுக்காது மூடனியே

சருள். அர்ப்பவல்லமை பயலைக்கொல்ல
ஹரிகரியென் றுமே புத்திகள்சொல்ல
அடுக்குமோ விதைகன்பொரடி
ஒடுக்கமாய்யே உன்னிடம்நீசொரடி (இப்போ)

அகுர்த்தி-தரு.

தழுவும்இருக்கனதும் மருதமரங்கனைசாய்த்தவர்
தகித்தபுஜபலங்கண்டியைப் அரத்தாள்மாய்த்தவர்

சருள். பவனவாயனே மயவனுரும்
பரித்தமுக்கவே உன்னுயிர்போகும்
பாவமாய்நும் கூறினேனென்றும்
மீறும்விக்கதனை பித்திபோகும் (தழுவும்)

கம்சன்-வர்த்தமானம்.

முக்காலமறிந்தவரைக்கும் முநனையுமறிந்தும் தற்கோலக்கன்படுத்து சாகவல்லமையைப்போதும் காக்கான்கொரியாணைத்தும் வெகன்றிகாருக்கிக்காட்டு பிரக்கானக் தெரியுமென்று.

தரு.

பேச்சென்னபோடியெவரிருக்க பேச்சென்றுபோடி
யெவர்பேச்சைநான்கேட்டாலே பலம்பெறுதுவாழ்வேனு
நீச்சல்காட்டவந்தாயே நீயெனவாயெனக்கிப்போது (பேச்செ)

அகுர்த்தி-வர்த்தமானம்.

அரிவிஞல்சொல்லும்புத்தி அர்கேட்டுவாழ்ந்ததுவுண்டு
தரிசினக்காலம்வந்தால் தன்புத்திதனக்கிருந்தாலே
பரிதினைக்காலத்தாளே பிழையில்லாவானிலென்றிரு
சரிப்பாணயெந்தன் சொல்லே.

தரு.

ஆத்தலக்கிபோ அடிபான் புத்திகளைக்குத்தாலே
பரிதினைக்காலந்தானே பிழையில்லாவானிசொல்லும்
முத்திபாகவந்தவ பிடியா தம்பெல்லாது (ஆத்தல)

அகுர்த்தி வசனம்.

கேளும் பெனாதுதன்னையே கடவு காயநாத்து நான் வல்லனாவு சொல்லியுங்கேளாமல் யென்மேல் புலியைப்போல் சீறிப்பேசுகிறீர் போயிருதும்போய் அவர்கோபத்தை மாற்றிவருந்தக்கவே.

பாரசக்தி வசனம்.

அகோ-கருணாநேசருணம் பிராணநாயகரே அடியாள் தேவரீர் பாதாரவிந்தத்துக்கு வந்தனம் வந்தனமையா அவாரீ.

கம்சன்-கவி.

காந்தன்முன்னிறும் வில்லரிக்கவினைப்போதும்
வந்தவுன்தமக்கைசொன்ன வகையெல்லாமறிந்திருக்க
உந்தனுக்கென்னவேலை ஓடியேவந்தசேதி
சிந்தையில்வெளிந்திடாமல் சித்திரமுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே இளையதேவியே நீயென்ன அரண்மனையை விட்டு இவ்விடம் வந்த காரியமென்னவென்று தெரியச்சொல்ல வேணும் பிராணநாயகி.

பாரசக்தி-தரு.

தேசமெங்குந்தான்வணங்கும் ராஜனேபரமேராஜனே
தேடவுங் கண்டுவாடவும்
கூடதேவியக்கமனது பிரசமெனக்கிருந்தால்
கூறவே கோபமாறவே

கருள். குன்னியே உமக்கு வன்னமுனைத்திட
என்னியேவந்தேன் கன்னிமையாளா (நேசு)

கம்சன் - தரு.

வஞ்சியேயெனக்குப்பக்தி கொஞ்சியேநீ கூச்சுக்ராய்
மார்க்கமோ, யிதுயேர்க்குமோ
சஞ்சலம்வருமென்றென்னி அஞ்சிநீமயக்கவேண்டாம்
தங்கமே சொதிறுங்கமே

கருள். சத்துருபயமில் பத்தியாய்சண்டுமே
எத்துடன்கொண்டே நித்தியமருவேன் (வஞ்சி)

பிரசாத்தி - தரு.

நித்தியமானவன்வந்து சத்துருபசக்ஷதிக
நேர்மையும் அவர்கள் கூர்மையும்
புத்தியில் அறிந்திடாமல் வெற்றிசெய்யகிரவென்னி
போகலோ விசுவாசலோ

கருள். பொட்டெனஅவர்தமை கிட்டவேமுத்திடும்
கெட்டகடக்கைவாய்விட்டுடுமென்று (நித்திய)

கம்சன் - தரு.

விட்டுவிடுமென்றுசொல்லி கெட்டியாகவேகணின்ற
வீரமும் அவர்கள் தீரமும்
கெட்டுமுறிந்தோடதெண்டால் தட்டிசண்டெறிந்திடவே
கேளடி வந்தகாலடி

கருள். கிள்ளியெறிந்திடும் பிள்ளைகளென்றுமே
உள்ளமறிந்துமே விள்ளவேசொன்னேன் (விட்டு)

பிரசாத்தி - கவி.

கிள்ளியெறிவேனென்று கெப்பீரதீரமில்லை
பிள்ளையுஞ்சகட்டையாகி பெரியாரைநிந்தையுன்னும்
உள்ளவிரியத்தைதக்கண்டு யோசித்துப்பார்த்திடாமல்
தள்ளியேகோபங்கொள்ளும் குற்றத்தையறிகிலேனே.

வசனம்.

கேளும் வென்னாப்பிராணநாயகா அந்த நிருபாலகனுகிய கிருஷ்
ணனை தடுக்கவிட்டதில் பிறந்தும்போது நீர் ஏவிய சகடாசுரனையும்
மடித்து பூதனி உதிரம்பம்பண்ணுகித்து வதைத்திருக்க இரண்டுமரு
தமரங்களையுஞ்சாய்த்து காளியின்மீது கூத்தாடியும் இன்னுமநேக
பலசாலிகளைக்கொன்று வெற்றிகொண்டு பேரறிவாளன் நீக்கியப்படி
சரியல்ல வென்பிராணநாயகமே.

கம்சன் - தரு.

மாயவனவனென்றால் மெய்யனமெய்யனோ வென்று
மறுந்தாலடிப்பட்ட கன்னிகையடி அவன் களவனடி
யாதவன்தொழில்கொண்டு ஆடுமாடுமேய்த்து
அள்ளித்தயிர்பால்உண்ட கள்ளனென்பதுபொய்யோ (மாய)

பிரசாத்தி - தரு.

பொய்மைமெய்யாகவே சாத்துவேன் அதைசாத்துவேன்
நூரித்துசொல்வதெல்லாம் பார்த்தவேஅதைமாத்தவே
கையில்கனியைப்போலும் காட்டிபலநீதியும்
கழித்துபேசவுமக்கு முடிந்ததிதுவோ (பொய்மை)

கம்சன் - தரு.

இதுவிதியோவென்று அதையேவிக்கரைதயலே
எதிர்த்துபேசவந்தென்ன அதையேஅடிஅதயலே
அதுவனக்குத்தகாது அறிந்தேநான்புத்திமை
அரசனென்றென்றுமல் சரசம்பேசவந்தென்னதிது (இது)

பிரசாத்தி - தரு.

பேசும்வார்த்தையாவென்ன குற்றமோசொல்லுங்குற்றமோ
பிள்ளைகளைமடிக்க உத்தமமாமொன்றுமோ
நேசமாகயிரண்டு திருந்தகண்டுதீருந்து
நினைவாறிந்துவிளக்கனியை அருந்தநிருக்கவனை (பேசும்)

வசனம்.

கேளும் வென்னாப்பிராணநாயகரே நாம் நிருபனை கொல்லும்
படி இரண்டு ராக்ஷதனையனுப்ப அவன்றுகொன்றும் அவனதுகொண்டு
இருப்பது அறிந்து இரண்டு கன்றுகளைப்பற்றி சாகவேண்டும் அழுத்த
விளாங்கனியில் உதிரம்வீசி அடித்திருப்பதை அறிந்து அவர்களை
யெதிர்ப்பது சரியல்லசுவாமி.

கம்சன் - கந்தார்த்தம் - மோகனம்.

எலியேபேரைக்கொன்றால் பெண்ணேயுங்கொல்லுவதுமன்றோ
மேலியேபதைமுடிக்க விருந்துதக்கனத்தரித்தேதான்
காலியேயுன்சொல்லைக்கேட்டு தாடிவிரியவேதுது
ஆலியும் பதைவேண்டாம்.

தரு.

அப்புறம்போடி அவனைக்கொல்ல இப்போவாடி
தப்பாமல்கொல்லவுந் தெரியமாவக்குண்டு
செப்பாதேயெனக்குநீ தெரியுஞ்சொன்னதுபோதும் (அப்)

பிராமத்தி-கர்த்தம்-மோகனம்.

முன்னாலேவெருபேர்சொன்ன மொழிகேளாதானபடிக்கு
என்னாலேதெரிந்தசொல்லும் போக்கிதபோதுமின்னமே
சொன்னாலும்அறிவதேது தோகையர்சொல்லும்கார்த்தந்து
பின்னாலே தெரியப்போகீர்.

தரு.

பிரசண்டதீரா பிள்ளைகளென்று தெரிகொண்டமாரா
பிள்ளைகளென்று கடிசொண்டகித்தந்தை கட்டிவைத்தது
காரியம்போலவே விரியஞ்செய்துக்கு (பிரச)

வசனம்.

கேளும் பெனாமிராணகரவகர முஷ்டிகன் ப்ரலம்பன், ஈசவ ணன்முதலான அநேக பலசாலிகள் மடிந்தது தெரிந்திருக்கும் இப் போது தேவரீர்மனதுபோலே நடந்துகொள்ளும் நான் அரண்மனை போய் சேருகிறேன் சுகர.

பொது வசனம்.

இப்படியாக கமுசராஜன்தேவிமார் அரண்மனைபோய்ச் சேர அக்குருவர் ரதமேறி ரேப்பள்ளிவாசல் போவது.

அக்குருவர்-தரு.

மனமது துணிந்துமோகமதிலேறியே மாயவன்பதம்சேரதிலேனே
தனதுபகைமுடிக்ககமுசராஜனளித்த தங்கரதத்திலேறியேனே
கண்டுமென் சுவாமியை கனகசமடையாவே
கதிப்பரிசன்கடக்க பவுபெப்பரிசினிப்போலே
புஜபலங்காட்டியே பரிவாய்நடக்கைதெறுமிக்க
மதுநாரவிந்தையைமடமாக்ககண்ணோர்நடி தேசமனதுமெதுதியே
குதிரைகாலதிவேகம்கொண்டெட்டிட கூசாமலோதியேனே
தேசதேசந்தாண்டி தேவர்கேவர்பாதம் தேடியோண்டேனே
கேசவாகரா கிருஷ்ணனைவணங்கிடம்
ரேப்பள்ளிக்குநான் ஓடாச்சேனே (மனமது)

வசனம்.

அதெப்படியென்றால் நாதனாவன் ரேப்பள்ளியில் கடிதகா பகவானை அதிக்கிறதிங்கரன.

கட்டளைக்கலிப்பா-தரு.

அரிகரிநாராயணா கோவிந்தமுகுந்தா
அருள்தரவந்தபாஹருந்தாநும்
கரியத்துயர்தீர்த்த காளிங்கமடனாசனே
கெவுகையுருக்செங்கமலப்பொற்பாதனே

சோமுகசம்மாரா சோதிப்பிரகாசனே
சாமளவர்ணனே சுவாமி யென்முன் வாராயே
பன்னகமீதில்பவுந்திடும் ஆதியே
என்னெதிர்காண பிடில்லாசோதியே
கம்சன்கடுஞ்சொல்லை கைகொண்டுவந்தேனே
அஞ்சலென்றெக்கனை ஆதரிப்பீரே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அக்குருவானவர் அன்புடன் அடங்கி அரியென்னும் அக்ஷரத்தை நிதந்தமாத்திரத்தில் பகவானாகிய கிரு ஷ்ணமூர்த்தி கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி-கவி.

கம்சனும்விக்கதனுது கதரியேவிதமரிந்து
நெஞ்சமுங்கனிந்தமிக்க நீடொளிப்பணிகள்மின்ன
பஞ்சடார்வடிவுதன்னை மலைபுருகமையோடு
செஞ்சிலம்பசையகிருஷ்ணன் தேவரும்வருகின்றாரே.

தரு.

ஆதிமூலாதார சோதிக்கருணாகர
அரிகிருஷ்ணதேவர்வந்தார் இவ்வுலகினில்
அதிபலராமருங்கூடி அரிகிருஷ்ணதேவர்வந்தார்
நீதிமகுடம்மின்னப் புவிமன்னர்கள்
நேசமாயரியவந்து பூசைகள்புரிய
வாசவனும்மலர் கொண்டுவணங்கிட
கேசவகேருமே ரிஷிகள்வணங்கிட (ஆதிமூலா)

நெத்திப்பட்டகள்மின்ன முத்துக்கள்பளபளென்ன
நீலமேனியுமிலங்க திருமார்பினிலிலங்கிய
கோலமணிகள்துலங்க திருமார்பினிலிலங்கிய
பத்திஆரமணிகள் பாதந்தண்டைகள்கொஞ்ச
பாரெல்லாமுண்டபூமியை நாடிக்கொண்ட

அநு. மாமனைமின்பமாய் வக்கிடத்தவர்
நிரைஅதமதாய் செய்யாவேவர்தவர் (ஆதிமூலா)

ஆனந்தக்கூடையோடு அண்ணன் தம்பிமார்கூடி
ஆக்கிரமத்தோடு தேடியே
கல்லெழுகுவித்தாக்கடை கிக்கிறவர்களாடியே
வானந்தனிலவம் மலைக்குடை பிடித்த
வல்லவனென்னமிக்க நல்லவர்தான்

கரு. சொல்லியபூதனை தன்னையுமடித்தவர்
கொல்லவந்திடும்பேயை மடித்தவர் (ஆதிமூலா)
கோவியவன்னநாம் சாலையங்கிக்குவேசன்
குலவும் ரங்கையர்களிக்க
இந்தவுலகினில்உதித்தவர் நலமாவேதங்கள்படிக்க
பாலகிருஷ்ணசுவாமியை பாடிக்கவிவாணர்கள்
பங்கயகண்ணன் மேவிய
சரு. தங்கியவன்னசங்கரி சேர தநாடிபகேசன்
மங்களமாடிய வேளாருமூலாசன் (ஆதிமூலா)

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் அக்குருவானவர் பகவானை துதிப்பது

அக்குரூவர்-தேவாரம்.

அச்சுதாநந்தாபோற்றி அகிலகாரணனேபோற்றி
சச்சிதாநந்தாபோற்றி தயாநிதியடியேன்செய்யும்
உச்சிதவிண்ணப்பத்தை உகந்துஅங்கீகரித்தாயிக்த
இச்சையைத்தெழுமீது யெப்போதாகுமோபிரே.

வசனம்.

அரிசரி ஸ்ரீமந்நாராயணா அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாய கா அடியேன் விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்து என்னை ரக்ஷிக்கவே ணும் பகவானே.

கிருஷ்ணன்-கவி.

கல்லிலாககாரணத்தத்து வைத்துக்கொண்டு
சொல்லியபணிக்குநின்ற தூய்யனேசுகித்துவாழ்
இல்லாமதன்னைவிட்டு மிங்குவந்தெனைதுதித்த
பல்லவமிவதனுஅன்பாய் பகருவீர் அரியத்தனே.

வசனம்.

கல்லிவோடு காரணதத்துவமும் உணர்ந்த அக்குருவரே நீர் மதுராபுரியைவிட்டு யென்னிடம் நாடிவந்தகாரியத்தை இன்னதெ ன்றுவென் அம் ஒளியாமல்சொல்லும் அக்குருவரே.

அக்குருவர்-தரு.

என்னசொல்லேன்யே துசொல்லேன் ஆதிமாதவா
எப்படி துணிந்துசொல்லேன் வெரப்பில்லாதவா
சந்தோஷமாய்உங்கள்மாமன் ஆதிமாதவா
தனுசு திருவிழாவென்றுமே மனந்துமே
ஆசையாகஅங்கள்பார்க்க ஆதிமாதவா
அன்புடனேஅழைத்து வின்பமாகவே

2-OCT 1918
MADRAS

கொல்லமனங்கொண்டவரால் ஆதிமாதவா
கரிதாதனுப்பவந்தேன் வீரியானிலே.

வசனம்.

சரணம்சரணம் பகவானே உங்கள் அம்மானாகிய கம்சராஜன் நாவைவருகிற சதுர்த்தசியில் பிரசண்டமான வில்லுக்திருவிழாவென் றும் நீங்கள் பார்க்கும்படி என்னை அழைத்துவரும்படி அனுப்பி னார் உம்மைக்கொல்லும்படி உன் அம்மானாகிய கம்சமகாராஜன் சதி தனித்திருக்கிறார் பகவானே.

கிருஷ்ணன்-கவி.

இந்தவிதங்கூறவந்த அக்ருரா கேளாய்இதுகல்லதந்திரமோ
யென்னைக்கொல்ல
முந்தியக்கமாதுவந்து சகடாசுரன்முதற்கமுன்னாபூதனையும்
அதனுடன்கேசன்
அந்தமுன்னாதேனுகனும் ரெஷபாசுரன் அனுப்பினவர்களை
யெல்லாமடித்திருக்க
எந்தவிதம்யெளிதமாய் யென்னைக்கொல்லயெண்ணமது
கொண்டவிதமறிகிலேனே.

வசனம்.

கேளும் அக்ருரரே நான்பிறந்தநாள் முதலாக யென்னைக் கொல்லும்படி சகடாசுரன் பூதனை ரெஷபாசுரன் தேனுகன் அது டன் கேசன் முதலானவர்களையெல்லாம் நானடித்திருக்க அதை யோசித்துப்பாராமல் யென்னை கொல்லும்படியாயவன் எண்ணமா னது எவ்விதமோ அறியேனே அக்ருரரே.

கிருஷ்ணன்-தரு.

என்னையோசனையென்னுகிறான் அந்தகம்சனிப்போது
இம்மைசுகம்பட்டுடனபயேலாகமாட்டானிவே
அனைவன்விதித்தானோ அறிவுகெட்டதனமோ
கருள். அடித்தசுரனைமடித்தபோண்டு
அடித்தமந்திரம் பெறிக்கதப்பாசீர் (எவ்வ)
கொஞ்சப்பசங்களென்றுமே அவன்யெண்ணமும் அவனிட
வண்ணமுங்கண்டுகேளாய் இல்லையெனவுமே
வஞ்சகமிதுதானோ வாவிட்டவன்பெருந்தனது
கருள். வம்பனோ அவனையும் இப்பலேகொல்லுவேன்
தப்பாமல்அவனையுந் தந்திரத்தாலே
நாடியென்னைகொல்லவே அவனைவருகம்போக
தமிரியங்கொண்டுமே நாவூற்குச்சொல்லுமே
தேடித்தனக்குத்தானே இப்புத்திதாடக்கொண்ணுமே

அருள். இக்ஷணமியிலென்னிடம் வந்திதோகாலம்
 வெந்தீனகண்டிட வொசிந்தீடக்கோபம் (சரணம்)
தொலைத்தவன்னைத்துமுடிப்பேன் அவன்மடிக்கவேகம்சனும்
இடத்துக்கோ வெளியிலே விழித்தபேர்களைமடித்தேன்
லடுத்தமந்திரத்தாலே யொருக்கிரையாகவே
அருள். யெழுநிலையெழுத்தோ யாருமபோமாது
 தொழுதிடவென்மனம் கூறுமவராது (சரணம்)

கிருஷ்ணன்-கவி.

அண்ணாவேகேளும்மாமன் அவர்செய்யுந்திருவிழாவை
கண்ணாலேமுழப்பார்த்து கவனித்துநாதவெல்லாம்
நன்றாகக்கண்டிருந்துமே மதுரைநாடி
குன்றாமல்நாம்பின்னால் கூடியேபோகுவோமே.

வசனம்.

கேளும் யெனது அண்ணாவே நமது அம்மானுகிய கம்சமகாரா ஜன் செய்யப்போகிற பிரசண்டமான வில்லுத்திருவிழாவை பார்க்கும்படி அக்குரூரரை தூதாக வரவழைத்து நம்மையாழைத்துக் கொண்டுவரும்படி அனுப்பியிருக்கிறார் நாமிருவரும் அவர்பின்னால் போய்வருவோம் அண்ணாவே.

பலராமர்-தரு-தன்யாசி.

தந்தைதாயுடத்திரவுயில்லாமல் அந்த
 சங்கதியெவர்க்கும் சொல்லாமல்
வந்ததூவன்பின்னால் வருமோமதுரைபோக
 லதுவுள்ளவருநாகைக்க தடைகளெல்லாம் வருமோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

வாராய்அவனிடஞ்சென்று அந்தவர்மத்தை
 தாய்தந்தையர்க்குசொல்லி
தைரியந்தானுகொண்டு தந்தைவாதுனம்பே
 தடையில்லாமல்நடக்கயே ஆறுதமக்கேது

பலராமர்-தரு.

நம்மைமக்களாககபோது தேடியவர்
 காடெல்லாம் அலைந்தவர்தடி
நாமவரைந்தான்பாதையைச் செய்வதும்பாவம்
 ஆடிபாடிமதுரைதேடி நடக்கலாமோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

பலமானகம்சனை நானதானவனை
 பகைத்தருதே யென்னமனமக்கதை

நலமானதாய்தந்தை மாக்கூச்சக்காரவென்று
 நாடிமதுரைப்போக மோடிசெய்குறேனன்று

பலராமர் வசனம்.

வாருமப்பா யெனது தம்பியாகிய கிருஷ்ணதேவர் நமது தாய் தந்தைக்கு தெரிவிக்காமல்போனால் அது நீதிசாஸ்திரத்துக்குச் சரியல்லவென்று யென்மனதுக்கு தோன்றுகின்றது இப்போது நீ யென்கூட வாவென்று சொல்லுகிறபடியால் உன்மனதுபோலவே இருவரும் பயணமாக யெத்தனித்திருக்க அந்தசமயத்தில் நந்தகோபாலன் வருகிற விதங்காண்க.

நந்தகோபாலன்-கவி.

அவரமிதமுக்கானதன் அழுதுசாந்தியால்வந்து
திரமுடன்வளரச்செய்து சேவடிகள்களித்து
புரவலன்பாடிக்கெல்லாம் புகழும்புமக்தலைக்கான
குறைவில்லாநந்தகோபன் கொலுவாகவருகின்றாரே.

தரு-அடாணா.

ராஜராஜாக்களிருக்குந் தேசதேசஞ்செழிக்கும்
 நந்தகோபாலன்மேவினார்
மிகவடிவிலழகிய நந்தகோபாலனும்மேவினார்
வாசவனிருபாதம் மருவுந்தினம்பூரித்த
வாருவீரியமுள்ள போகபுண்ணியசாலி (ராஜ)
சோதிரத்தினமணிமீதுமணி அலங்கசொலிதலிதமாகவே
மிகவடிவர்ணமிலன் சொலதலிதமாகவே
காதில்மணிக்குதும் டலம்பளபளன்ன
கண்டபேர்தவமெல்லாந் தெண்டனிட்டோளிய (ராஜ)
அரியாதக்கனிகோரி அனுதினம்மனக்கோரி
ஆயர்பாடிக்கதிபன் அனைவர்மகிழுஞ்சீலன்
தெரியுந்தவராகல்ல அறிவுக்குணபிரகாசன்
நேசமாகமைந்தரை ஆசையாகக்காணவே (ராஜ)
பாவஞ்சயனசர்வசீவ முதந்திக்குமீசனை
பகவான் தவிழ்ந்தாலாவி திருமாளிகையில்வளரும்
காவலதிகாரிகள் கண்டெதெண்டனிடவுங்
களித்தும்மணிமகுடம் அணிந்தபொற்பிரகாசம் (ராஜ)

நந்தகோபாலன்-தன்யாசி.

ஆலிலைமீதெழுந்து அமர்ந்திருக்கண்வளர்ந்து
மாலுருகொண்டுவந்த யென்னமைந்தனேஉதயமான
நீலமேனியனே அண்ணான் இகரிலாமதுரைநாடி
ஒலேகூடிப்போய சேதிரைஉரைசெய்வாயே.

வசனம்.

புகழ்ப்பிரளயகாலத்தில் சர்வஜீவிகளெல்லாம் தமது குக்ஷியில் அடக்கி வடவாலிலையின்மேற்றுயின்றெழுந்த உதையபானு பிரகாசத்தில் மேகவர்ண்ண முகுந்தருக்கு உனது அண்ணனும் நீயுந்தாரவாசம் காடி இவ்விடம் வந்ததென்றுசொல்லும் கண்மணியே.

கிருஷ்ணன் வசனம்.

கேளும் எமதுபிதாவே எங்கள் அம்மானாகிய கம்சமகாராஜன் செய்யப்போகிற பிரபலமான வில்லுத்திருவிழா பார்க்கும்படி அ[illegible] அனுப்பி இருக்கிறார் அவர்பின்னாலே போய்வருகிறோம் தந்தையே.

நந்தகோபாலன்-தரு-கலியாணி.

அப்பாமகனே கேசவா அந்த கம்சனழைப்பது சூழ்ச்சியென்று
அறிந்தேனிப்போது பாலமகனே
தப்பாமற்கொலைசெய்ய தந்திரமிதுதானே
சத்தியவனுக்குமித்தம் வேறாவதுண்டோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

மாமன் மகிழ்ந்தழைக்கவேணும் மதியாமல் அவரையும்
காதிரித்தனக்கனசெய்ய மண்டலத்தோர்பழிக்கவே
சாமாற்றியமென்றுசொல்லி தடைசொல்லப்போதெல்லா
தயவை அறிந்துமெள்ள சுகமாய் அனுப்பிவையும்

நந்தகோபாலன்-தரு.

பலநாள் உங்களைக்கொல்லவே அந்த பகையெங்கேபோச்சது
வகையெல்லாம் நீக்கி பரிவாயின்பங்கள் சொல்லவே
உலகறியத்தமுந்துசொல்லும் உங்களுயிரைவாங்க
ஓட்டாரமாய்க்கூறாற விட்டானே வெகுபேரை

கிருஷ்ணன்-தரு.

பொல்லாப்பழிக்காரரக்கரே யென்னை ஜெயமடையாமலே
பயமாறவென்று இருமாப்புவீரம்போச்சுதே
கல்லைக்கிரிந்துகொண்டேன் நம்மையேபொத்திருக்க
நலமெய்ந்தெங்களையவன் கொலைமன்றானே தாரும்

நந்தகோபாலன்-கவி.

வகையானகிரிபாம்பு மதகரிசிங்கம்வேங்கை
திகையானகொடுங்கூட்டம் கொள்ளியேகல்கள்தங்கள்
பகையானதொழிலைவிட்டு பயமேனேர்ந்திட்டாலும்
செகன்தனக்கினமாமனுக்கு இருப்பிடாதறிகுவீரே.

வசனம்.

கேளும் கோபாலருடைமனைவியே பேரியும், சர்ப்பமும், பசுவும், புலியும், மதித்தவைப்பொருத்திய ஜீவராசிகள் இசைவோலங்களைவிட்டு பொருந்திருக்கும் அந்த கம்சராஜன் உங்கள்மீது கொண்டபகையை மறந்திருப்பானுண்டோ யோசித்துப்பாரும் குமாரகா.

கிருஷ்ணன்-தரு

எங்களை யனுப்பிவையுந் தந்தையாரே
கம்சனென்னைத்தேடி யழைத்துவரச்சொன்ன தந்தையாரே
சரணம். எடக்குகளுமவன் துடுக்குகளுங்கண்டு
ஏங்குவரென்றிடு தாங்குவரோபாரும் (எங்களை)

நந்தகோபாலன்-தரு.

உங்களையனுப்பிவைத்து நிவ்வபரிபாலராதலால்
உள்ளமுங்களிப்பதுண்டோ நிவ்வபரிபால
சரணம். உருத்தடையவெகு தீரத்துடனேயவன்
உன்னையழைத்துமே செய்வானே

கிருஷ்ணன்-தரு.

செய்யவல்லமையேது தந்தையாரேயென்னை
செயிக்க அவனாலாமோ தந்தையாரே
சரணம். தெரிந்திடவேமனம் அறிந்திடவேயிங்கே
தேரும்தேரும்விடை தாருந்தாருமிப்போ (செய்ய)

நந்தகோபாலன்-தரு.

விடைதந்தனுப்பிவைக்க மைந்தன்மாரே
பிருதுவக்ரசகன் மைந்தன்மாரே
சரணம். விஷத்துடனே பாழுந்திடத்துடனேயவன்
மீறியுங்களைக்கொல்ல கோரியழைத்திட (விடை)

கிருஷ்ணன் வசனம்.

கேளும் வெனதுதந்தையே அந்த கம்சனெங்களுக்கு விஷபோஜனமளித்தபோதும் எங்களையிருவருண்டோ, சந்தோஷமாய் அனுப்பும் தந்தையே.

நந்தகோபாலன்-கவி-கல்யாணி.

பருத்ததேருடையவெந்தன் பாலரேசொல்லக்கேளீர்
திருத்தவுமென்னாலாமோ நீங்களும்போவதற்கு
வருத்தமும் அடையாளதாயும் மனமொத்தவிடைகள்பெற்று
பொருத்தமேயிருப்பீரம்மா அசோகந்தனையவரவேசெய்வாய்,

வசனம்.

கேளும் எனது குமாரச்செல்வர்களே நீங்கள் மதுராபுரிக்கு போகிறபடியால் இக்காரியத்தை உன் சபையாருக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்காக நீங்கள் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள் குமாரர்களே.

அசோதை வருகிற-கலி

நீலமையிழியிற்றிட்டி மிளிரில்லாபணிகள்பூண்டு
கோலங்கொண்டிருக்குமைந்தி கூறியவசனங்கேட்டு
ஞாலமிகலகலென்ன கனகவண்டிகையிலேறி
சலமில்லாமல்சோதை தையலாள்வருகின்றாளே.

அசோதை தரு.

இலகுக்கோபன வதியலகுக்கதிபதி யதிரில்லாசோதைவந்தாள்
கனவான்பலநிரிலெனசோதையவள்
அனகவண்டியன்மார் அமர்கிடிகளாட
சருள். ஆடையில்சோதியும் வைடூரிமின்றிடவே
மிடில்லாதயதி தேடிவந்தாள் (இலகுக்)

தங்கச்சரிகைச்சேலை தானதுவெள்ளிலங்க
அங்கமணிமுத்தாரத்து சோதிமின்றிருங்க
சருள். தோகையுமின்றிவே போகபாக்கியம்
யேகசுந்தரி நாரீமணி (இலகுக்)

உரகமணிவொய்யாரி முதுமுத்தாபிங்காரி
கனகமணிசிங்காரி கலைவண்மகிழும்பாரி
சருள். காளபூங்கிளிமேவு மான்மொழி
காவுந்சித்திர பாவையுமென்ன (இலகுக்)

அண்டரண்டபுவன பனைத்துமுண்டருளிய
கொண்டல்வண்ணனை தாலாட்டி கொஞ்சியேமுத்தந்தந்த
சருள். கூறியபின் பழம் வாரியேட்டியிது
போமேதோளின்மேல் நேரவேவளர்த்த (இலகுக்)

அசோதை-சோச்சகம்-புன்னாகவராளி.

தங்கமணிமகுடர் அதமணிமன்னர்தான்களிக்க
துங்கமணிபடி துரைத்தனமேயெங்கள் வா
செங்கமலமடிச்சு தேவியுமேயான்சரணம்
இங்கே அழைத்தவிதம் இயம்பிடுவீர்யெங்களவா.

வசனம்.

சரணம்சரணம் எனது பிராணபதமே தேவரீர் பாதாரவிந்தத்துக்கு அடியவளே அழைத்த காரணமின்னதென்று சொல்லும் சுவாமி.

நந்தகோபாலன்-கலி.

வாய்த்தசெந்தேனேமானே மாதெனக்காரேகேளாய்
படித்தசொல்லுடையகம்சன் திருவிழாசெய்வதற்காக
அடுத்தசிறுவரைஅழைக்க அக்குரூரன்தனைவிடுக்க
படித்தனமகிழவந்த பாலரைஅனுப்புவாயே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே எனதுபிராணநாயகி உன்னை அழைத்தவிதமாவது யென்னவென்றால் மதுராபுரியை ஆளாநின்ற கம்சராஜனுடைய வில்லுத்திருவிழாவும் பார்க்கும்படி அக்குரூரனை அனுப்பி நமது குமாரர்களை அழைத்துவரச்சொன்னாராம். அவர் பின்னாலே குமாரரை அனுப்பிவையும் பிராணநாயகி.

அசோதை-தரு.

பங்கயாஷியிடமுன்னம் பாலகரைஅனுப்ப
பாசமோ விசுவாசமோ
லங்கையாகவேஅழைத்தா மகிழ்ந்தபோகவென்று
மார்க்கமோ மிதுயோக்குமோ
சருள். வாதனேநேரவே போதனைசெய்யவா
நாதனேகம்சனும் பாதகனுக்கே (பங்கயாஷி)

நந்தகோபாலன்-தரு.

அன்னமேயெனை தீக்க முன்னமேயருமென்றென்னை
அரிவையே யின்பந்தெரியவே
இன்னவர்களுக்குபுத்தி சொன்னதேயிவைகளாக
நேரவே யின்பங்கூடவே
சருண. தெள்ளியேமைந்தனுக் கள்ளிபொல்மொழி
துள்ளியகோபமும் உள்ளமுங்கொண்டார் (அன்)

அசோதை-தரு.

கண்டவனுமப்பிள்ளையிது கொண்டபாலகனை முடிக்க
காட்டிடவே நிலைகாட்டிடவே
அண்டிபொருளை நீயிட்டு கண்டி நஞ்செய்ய அனுப்பி
அடக்கியே அவனையொழிக்கவே
சருண. ஆக்கிட அன்பமும் பார்த்திட கிருஷ்ணனும்
வேத்தினைசெய்வது மெத்தவும் முன்விட்டா (கண்ட)

நந்தகோபாலன்-தரு.

சத்துருவானவன் சொல்ல உத்தமமல்லரைவெல்ல
சகலமும் கரனுலகமும்
சித்திரவசனந்தன்னில் கத்திரிமொழிகம்சனை
தேடவும் மனம்வாடவும்
சருண. செல்வனைகண்டுமே நல்லரிவாகவே
சொல்லிக்கொடுத்துமே மெல்லியேவாராய் (சத்துரு)

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே என்னுமிராணையாயமி நமது பிள்ளைகளுக்கு நல்மார்க்கமான வசனங்களைச்சொல்லி மதுரைக்கு போகவொட்டாமல் தடுத்துவரும் பெண்ணே பிராணநாயகி

அசோதை-பத்தியம்-ஆனந்தபைரவி.

செங்கமலர்க்கண்ணனே திருமேகவண்ணனே
திவ்வியகுணமைந்தனே திரும்பிவாடா

கிருஷ்ணன் பத்தியம்.

பொங்குமுட்ணி அகாலம் அம்மான்வீட்டிலே
புரிந்துநான்போக நீபோடிபோடி.

அசோதை பத்தியம்.

தங்கமணிகிண்கிணி சைகைசெல்ந்தசாலே
தாவிமடியேறிய மகனே [illegible]

கிருஷ்ணன் பத்தியம்.

மக்களாகுணமாசியே மாமனிடம்போவதை
மறிக்கவேவந்தியோ போடி போடி.

அசோதை-தரு.

போரதென்னடாமகனே போரதென்னடா
போரதென்னுகள்ளன் அது வாரதென்னுவுள்ளங்கொண்டு
சேரமரியாமலிங்கு சேரயின்பங்கொள்ளலாமோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

தேடிவந்தியோ அம்மா நீதேடிவந்தியோ
நான்தேடியேயென் அம்மான் வீடுதேடிவந்து நீதடுத்து
வாடிமனம்நொந்துநீயும் மோடிசெய்யவேண்டாமம்மா

அசோதை-தரு.

சண்டாளனுக்கதே கம்சன் சண்டாளனுக்கதே
சண்டனவன் உன்னைக்கொல்ல கண்டுகொள்ள அனுப்பிட்டான்
துண்டவிட்டம் கண்டுமனம் கொண்டுயின்பம்செய்யலாமோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

மீறிக்கொல்வானோ கம்சன் மீறிக்கொல்வானோ
மீறிக்கொல்லுங்கோபகுணம் மாறிபெண்கள் மீதாயின்பம்
தேறிஉண்மையாகுது கூறிவிட்டிருக்குபோது

அசோதை கவி.

கண்மணியானபாலா கம்சனை [illegible] கொல்ல
உண்மையாய்வந்ததென்று உறுதியின் [illegible]
தன்மையில்லாதபாவி [illegible] குணம் [illegible]
வண்மையாய் [illegible]

வசனம்.

[illegible] வாரும்பா குமாரசெல்வமே [illegible] மதுராபுரிக்கு [illegible] கம்சனைமடித்ததிக்கிரமாக அரண்மனைக்குசேருங்கள் குமாரர்கா

வசனம்.

அப்போது அக்குருவரும் பலராமரும் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் மதுராபுரியிலிருக்கும் கம்சமகாராஜனிடமாக இவர்கள் மூவரும் ரதமேறிக்கொண்டு நடக்கிறதிதவ்வாறாக.

தரு.

இங்காரமாகவேமாமதுராபுரி [illegible]
மங்களமாகவேகம்சனைத் [illegible]

ரதமேறிகடக்கவும்சபக்கொரு குறையில்லைசரிசமரகவே
தேவருட்முனிவரும் இட்டாத்திருவடி
தெரிசிக்க களிகொண்டேனே
யாவர்க்குமேலான போகபாக்கியம்பெற்று
அதிகசெல்வமுங் கொண்டேனே
இன்னவயதனவும் பெண்ணைக்கொல்லும்படி
தீரமிழ்ந்தகம்சனையா பென்னக்காரியஞ்செய்தான்
இன்னமடையாவான் யாவர்க்குமாலருந்தகோ

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் ரதமேறி மதுராபுரிக்கி பயணமாகி வருகிறபோது கோபிகாஸ்திரீகள் வருவது.

கோபிகாஸ்திரீகள் கவி-ஆனந்தபைரவி.

எவர்களும்புரிந்தவேலை இவ்வாரம்முதந்தந்து
ஆவலாய்சிலைதாழும் ஆசைவயிருந்திருஷ்ணர்
தேவருமம்மாயநெய்ய சேதினை அறியோமென்று
கோபாலமாதவெல்லாம் கூடியேவருகின்றரே.

தரு.

கோபாலமாதர்வந்தார் சுவாமியைத்தேடி
கோபால மாதர்வந்தார்
கோபாலமாதர்வந்தார் குறுங்கப்பணி துலங்க

சருள். குங்குமகளபமும் பரிமளம்வீசவே
கங்கணபக்கியும் செங்கதிரெனவே (கோபால)
முல்லைநகைதுலங்க முத்துவிட்டிபிலங்க
சொல்லும்பலபணிகள் சொலித்திருமேனே

சருள். சூரியகிரணமும் மீறியேமணியொளி
ஆரமுமார்பினில் மார்வுபிலங்கிய (கோபால)
கண்ணன்தன்மேலாவலாய் காமப்படைத்திருதாய்
பின்னலிடைபணிகள் மேகலைதுலங்கிட

சருள். மேதினியுண்டருள் நாதனும்சென்றது
சோதினைபோலென்று வந்தனேமிருந்திட (கோபால)
காசம்புமேனிக்கிருஷ்ணன் கலந்துகுலவிகொஞ்சு
ஆசைபாசமிகுந்து அற்புதகாருகோபிகள்

சருள். அரியவேணமன்று பரிவுசன்மிருந்திலே
பிரியமுங்கோபமுங் கிரியமாயென்று (கோபால)

கவி-முகாரி.

தங்கையேஅக்கமாரே சாகாதபோமா
மங்கையேமகிழ்ச்சிக்கூடி மாயவர்கிருஷ்ணதேவர்

எங்கையோபோய்விட்டாரே அவருயிர்தரிப்பதேது
தங்கையேயாமெல்லோரும் சாமினிபென்னசெய்வோம்.

வசனம்.

அடியம்மா கோகிலாம்பா அக்கா மதனசுந்தரம் தங்காமதுரை வாணி இதுவரையிலும் நம்மைக்கொஞ்சிக்குலாவி விலாவிநாத மாகயிருந்த கிருஷ்ணபகவான் எங்கையோபோய்விட்டாரே அவ ரில்லாமல் கமுகுநகரம் தாமரையில்லாத தடாகம்போலே நம்பிக்கை யில்லாதிருப்பது இதற்கென்னசெய்வோம் தங்கையே.

இளையவள்-தரு.

உச்சிதக்கோமளாங்கி அக்கா
ஒளிபெற்றபவனமும் எங்கையோடி
இச்சையைவிட்டுபோக அவர்க்கு
இப்போதவர்க்கென்ன வரமோடி

மூத்தவள்-தரு.

தங்கையேகோகிலாம்பாள் நம்மை
சாசமாக்கூடி யிருந்தாரேடி
இங்கிதபூஷணமே அவரிஷ்டத்தை
யின்றேயடைந்தாரேடி

இளையவள்-தரு.

செண்பகசெண்டேபோல் அக்கா
சேர்ந்தசுகத்தையும் அடைந்தாரேடி
கண்படாமல்விட்டு அவர்
தமேமகிழ்ந்து நடந்தாரேடி

மூத்தவள்-தரு.

ஆசைதவிக்குதடி அவரை இனி
அறியாமலே யின்பந்தேடுதடி
நேசம்திக்கவந்த அவர்
திருமுகத்தை கண்ணால்தேடுதடி

கவி-எதுகுலகாம்போதி.

எல்லாரும்காமமுடித்த விசைகுசெண்டேயம்மா
சல்லாபமாகமுந்து அரிந்திட்டவனியாரோ
வல்லவன்தீயைணப்ப மதுரைக்கு அவன்பின்னாலே
சொல்லாமல்போறாரம்மா சுவாமியைதடைசெய்வோமே.

வசனம்.

ஆரம்மா மதுரைவாணி நாம் அவரோடுமுடிந்த செண்பகப் பூச்செண்டை ஆரோலரு கம்மிமுடிப்பதாக துதனுப்பி இட்

மெச்சிகொண்டெழுந்தே நின்ற ஆயர்மாதரைக் கிருஷ்ணன்பின்னுமே போக
நாகரதத் திரிபுரத்துதானங்கே இப்பக்கிசைந்துதாமரைவிழி
அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார் தங்கையே.

முத்தரையர்-தரு-சேனாவளி.

இக்கோபேராருப்பாடி இக்கோபேராருப்பாடி

இக்கோபேராருப்பாடி இக்கோ நாதகர்யேபேயே
மதங்கிசேவதிபே மாதகீதன் ராமுடி (இக்கோ)

கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாய்பிடித்தவர்
மேவும்கவிகனிநீ ஆவினாமய்பீர்குதுவர் (இக்கோ)

நின்றநிசெண்பகத்தெண்டு இந்திரமும்மருகர்
கமிழ்க்கவினேயாடுமோ தமிழ்பாலசெண்டுவினைபுலீனமார் (இக்கோ)

கொம்மைவசனம்.

அம்மயேதப்படியென்னுள் நீசமிகாமுதிகள் ஆடிமக்வரமகளிர்
கண்டு தடுத்துச்சென்றாலும் விழுந்தனமே.

கோபிகாஸ்திரீகள்-தரு-ஆனந்தபைரவி.

சுந்தரமார்க்கண்ணனேயென் சுவாமியேசவணனனே
கமலவிராதிபாதனே கேசவாசசாமி
கொஞ்சுமணிநூபுரமே குணமேமருபமே
குலமுமணிமார்பனே கேசவநாரணா
விஞ்சுபுகழ்நிரமேனே வேதாந்தநிசேதியே
விரதங்கைகள்கொஞ்சும் வேணுகானந
வந்தியாருமேனே உன்னைநமையிழே
சந்தசுயம்வரமேலே சம்மதிபாதமே

கிருஷ்ணன்-தரு-காம்போதி.

வாருங்கோபெண்களாகார்மேனியர் கூறுங்கண்களார்
மாமன்வீட்டுக்குப்போகிறேன் மதிக்கவாருங்கோமாரே
கோபி. ஆசைமாதுகேளாகந்தகள் மேகவண்ணபோகுதுமே
ஆருகைக்குக்கொய்தாக்கதி அழைப்பவாருங்கோமே
கிருஷ். கேசவரிமாசகேளாமிக்க ஆடிமுக்கேன
கேசவனகமேனேமந்தாக் கொஞ்சசொல்லோமாடி
கோபி. கிரகமீதுகே மையமே குணமைமேதே
விருந்தினோடாதிகேயபேயனடாவாடுமேகோர்ணநானே
கிருஷ். சாசகாமதிரைய பகுட்பேடுருஷாமாநிரீய
இக்கெருஞ்செய்யவநதநவீனயுத்தம்கிக்காவளோடி
கோபி. வாகுபாவிவரவென்மைக்கட்டீதுநேசபமேனா
கோட்டையோருமுத்திச்சந்து வேட்டைவாருமே

கிருஷ். கந்தாரங்கியேயிங்கு வந்தபாங்கிதே
தொட்டுத்தாரோன்மதாரைக்கேளி துருசாவாரண்டி
கோபி. ஆடைக்கவேரீவிகொண்டை கூடிக்கொவேயிலே
அன்பாய்நீர்முத்தம்தா அரசனேவருகும்

கிருஷ்ணன் கொச்சகம் புன்னாகவராளி.

கெம்பளைகொண்டாரமே சித்திரமோத்தியமே
கும்பலுடன்மகிழ்ந்துகூடி வந்திகோபியரே
இன்பமுடன்கிருஷ்ணன்யேசி யத்தபாதுரை
சம்பிரமுடன்சென்று சமூதிபிண்ணாள்வருவேன்,

வசனம்.

வாருங்கோகள் எனதாகண்ணுகுட்டி நீங்கள்வருந்தமடையவேண்டாம் கண்மதுராபுரிசென்று கம்சனையினைவேவருகிறேன் சந்தோஷமாய் அனுப்பினையும் கண்ணுகுட்டிகளே.

கோபிகாஸ்திரீகள்-தரு-உசேனி.

சோதிமணிநியமேயெங்களுக்கொரு சொல்லமைசொல்தையமே
ஜ்ஜியக்தமர்மதுரைஉங்கள் மாமன்வீடுசேர
ஒப்பியே அனுப்பினைத்து எப்படிதானிருப்போம்

கிருஷ்ணன்-தரு.

மாத்துயர்ந்தநங்கேகண்ணுக்கு என்னுவந்தவெங்கள்பெய்நமே
பார்த்துவாமாமாதுரைபகைக்கொண்டு தானிருக்கப்பாதையில்
வெவினமறைந்துவிட்டுசெய்ப வேண்டாமபெண்ணே

கோபிகாஸ்திரீகள்-தரு.

எத்துயின்பஞ்சாத்துரீவருவேயென்று எங்களையோமாத்துரீ
கோத்துகைகையதுப்பியாடி கூடிவிளையாடியே
கொஞ்சியேசீர்யின்பந்தந்து வந்தியவாரோசேவாரும்

கிருஷ்ணன்-தரு.

புத்தியில்லாமாதரையிப்படிசொல்லவும்னைமோ ஆகாயமேப்படி
பத்தியாக்கைகையத்தொட்டு பார்க்கும்போதுன்சார்ந்ததென்று
பாசமிஞ்சியேப்பசலும்மோ கேசமானவந்தியபே

கோபிகாஸ்திரீகள் வசனம்.

ஆமம்மா தங்கமார்களே பஜிமும் புஷ்பதலை கசங்கி போரலாகுமோ ஜெகத்ராக்ஷகர் வருகிறேனென்று சொல்லுகிறபடியால நாம் அரண்மனைக்குபோவோம் தங்கமார்களே.

கிருஷ்ணன்-தரு-கேதாரம்.

அக்ரூர அண்ணமேரேவாரும்
ஆக்கமேமணிமித்திர ரதமதிலேறும். அண்ணு

கடலென வரிபணிபிக்க [illegible] அல்லவ
இடமானமாறு [illegible]
அம்பாரமேனியை [illegible] மிக்க
சம்பிரமமாகுமிவைகள் [illegible]
காடேகச்சேசக் [illegible] நல்ல
நிதமுமநாளை [illegible]

பொது வசனம்.

அதேகநெய்யமு வெண்ணெய் [illegible] கொண்டு [illegible] வண்ணானென்கின்ற [illegible] சலவை செய்து [illegible] வருகின்றான்.

வண்ணான் வருகிற தரு.

சேரச்சேப்பட்டபோ [illegible]
சொக்கவண்ணமுடிக்கு [illegible]
பல்லாவுரசகன [illegible]
பழக்குமாரிருட்டிலை [illegible]
உருமைக்கரியென [illegible]
சொக்குபோல [illegible]
கிழிகிட்ட [illegible]
கிட்டிக்கேகிபே பொகிட்டிபோன்
இராசனுமிட்சைபடுவாகுமெருக்கெடுத்து
குமட்டைகட்டிப்போ பொகெக்கவத்தேதன்
கழுதைக்குடட்டை பட்டிபட்டிசாரா
கண்டதுபோதுமே கண்கடவி
பழுதாகளவத்திடு பெரிக்கசாயே
பாரமுட்டை சுமக்கலாமேன்

பொது வசனம்.

இப்படிக்கி வண்ணானானவன் வருகிறபோது இராமகிருஷ்ணன் இரண்டுபேர் வண்ணானைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளுவார்.

கிருஷ்ணன் - தரு.

ஆரடா அடவண்ணா அபாரத்திடுப்பட்டன
ஆருக்குப்போகுதடா சொல்லடா சொல்லடா
சோரடா சொன்னபோகும் [illegible] சொல்லக் கேட்டால்
தாப்போக வேண்டும் அடவண்ணான் தாப்போகதே

வண்ணான் - தரு.

சொல்லடா சொல்லடா வென்றால் சும்மா போராத்துக்கிங்கே
குறிக்குதுங்கள் பேச்சையாத்திரம் [illegible]
இல்லடா இல்லடா வென்று நீங்கள் ஆடாகேழ்க்க
கெஞ்சிக்கொளுப்பதா ஏகம்போ

கிருஷ்ணன் - தரு.

இருவுகெஞ்சிக்கொளுப்பல்லடா நீதான் பேரிபோளப்பா
இன்றுமுதல் சொல்லடா பெங்கள் வண்ணானே
கெஞ்சிக்கொருகிறாங்கள் கூடியாடி யேவங்கேதாம்
குணத்தை தயரியமாட்டாய் அடவண்ணான்

வண்ணான் - தரு

அரியமாட்டோ ஒரு அரத்தை தேசம்
பசங்கள் ஆர்பெற்று தரதலே போகிங்கள்
தெரிய அரசனுக்கு அறிவித்து உங்களை நான்
பின்னே பழித்திசைய பேனடா அஷ்டா

கிருஷ்ணன் - தரு.

உன்னிடமுட்டையை காடா வண்ணாதாடா
ஓதுங்கேட்காதே முடா கெட்டவாடா

வண்ணான் - தரு

வாடாவென்று சொல்லுதே நீ மெத்தவாது
மெத்த வாதுதன்னை அறியாதே கிருஷ்ணா

கிருஷ்ணன் - தரு.

ஆமென்று சொல்லுந்தாயோடா மனதிலென்பாய்
அனியையப் பிடிக்குமே பாருமயிறோமேனுய்

வண்ணான் - தரு

பிடிக்காதே பட்டபோடா ஆரபோடா
அடங்காதவெங் கோபமுடா கெட்டமுடா

கிருஷ்ணன் - தரு

அழுக்குமுட்டை பெரிக்குதுண்ணு அடங்கு
பறிக்கு உனதெய்க்குதாரும் அவிநே

வண்ணான் - தரு.

ஆமெடாபோய்க்குப்போனாய் அடகோசுறுப்
அடக்குமாரம்சதுப் பீறு அங்கதாரு

கிருஷ்ணன் - தரு

கம்சனென்கன்மாமனைச்சே மாமனைச்சே
வம்சமழியவக்குபோச்சே அதாபோச்சே

வண்ணான் - தரு.

கவரிட்டைக்கண்டேனடைக்கப்பேச்சே உங்களைப்பேச்சே
தண்டேரென்றுசொல்லவுந்தோ வம்சராத்தே

கிருஷ்ணன் - தரு.

கிழவாகிழவாமுருக்காதே சொல்லிக்காதே
அழுவாயாவடிப்பேன் அடிப்பேனே

வண்ணான் - தரு.

செல்வங்கொண்டேபேசிக்காதே குதிக்காதே
அறிவேன்பூவுடம்புண்டிரம் மொத்ததிரம்

பொது வசனம்.

இப்படிக்கு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் வண்ணானும் சண்டையிட்டு இருப்பதைக் கண்டு வண்ணாத்தி வருவது.

வண்ணாத்தி வருகிற - கலி.

வண்ணானும்பசக்கோரடி அடிபட்டார்களென்று
வண்ணாத்தாப்பாகக்கி கம்பிலிலிருவிகட்டி
குன்னத்தம்குன்னிக்க குதிக்கிப்பாலிகளாட
கண்ணானன்முன்வண்ணாத்தி கடுகிவருகின்றாளே.

தரு - போதகம்.

வண்ணானுடனே சண்டை பண்ணும்பசங்களாரோ வென்று
வண்ணாத்தி வந்தாளே வண்ணானைத் தேடி. (வண்ணாத்தி)
கொண்டையோடேமின்ன குழைகள்பளிரன்னவே
குதித்துவண்ணாத்தி வந்தாளே கட்டம்பிடித்து (குதித்து)
சரிகைசாணுவைக்கொண்டு போகத் துணியுங்கொண்டு
கயந்துவண்ணாத்தி வந்தாளே வண்ணானைத்தேடி. (கயந்து)
கூடையும்பிடித்து வண்ணான் போனிடம்சண்டையக்கண்டு
ஓடி வண்ணாத்தி வந்தாளே வண்ணானைத்தேடி. (ஓடி-வண்)

வசனம்.

அதேதென்னப்படியென்றால் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து வண்ணான் சொல்வது.

வண்ணாத்தி - தரு.

தள்ளிக்குதிக்கிறே தண்டப்பாசங்களே
வர்பார்க்கத்தடைக்குதேன் அடாவண்ணாடா

கிருஷ்ணன் - தரு.

துணையவளைக்கொல்ல அப்பாநானண்ணே
அதுவாயுன்னைக்கண்டித்தில் அப்பாபோடி

வண்ணாத்தி - தரு.

போடிபோடியென்று பொங்கிக்கலிறாதே
ஓடி அரசனிடம் உங்களைக்கொல்வேன்

வண்ணான் வண்ணாத்தி - தரு - போதகம்.

பண்ணையக்குடகெண்ணி தாண்காடி
செண்ணிலெழுக்கவும் போமோடி
இன்னமின்னமுயினைப்பேறு காயடி
இன்னமின்னமாக செய்குதேன்பாடி

கிருஷ்ணன் - தரு.

இருக்கெருங்கொண்டே தேடிடாவண்ணான்
இருக்கிருக்கட்டிகொக்க சம்பாவைக்கொடு
செருக்கைக்கட்டிதுமீரி நின்றுபடிப்பேன்பார்

வண்ணான் - தரு.

கெட்டுப்போகவந்தகாலமோ வந்தக்காலமோ
கிள்ளிகிள்ளிபோறடி கிட்டவாதுமோகாடி
துள்ளித்துள்ளிபோறாடி துணியைப்பிடுங்காடி

கிருஷ்ணன் - தரு.

மாமனுடையதலைக்கு தந்தால் [illegible]
வணங்கித்தருகாவிட்டால் வருகுமிங் [illegible]
குலங்கள்வேருபட்டாலும் குத்தங்கே [illegible]

வண்ணான் - தரு.

இடப்பசங்களாயிது பெண்டாயிருக் [illegible]
இரவிடுவேன்பாரும் இடக்காதங்கேபாருக் [illegible]
இருடிபிழைக்கவேயும் இளவிரனாரிலேசுருட [illegible]

கிருஷ்ணன் - கந்தார்த்தம் - போதகம்.

பழுத்திடவண்ணான் விழுந்திடவோ
அழுத்திடவிரை கிழித்துமேபோட

தரு.

இழுத்தானைப்பாராய்கழுட்டிமேல் கிழித்தானேகோரப்
சுழட்டியிழுத்து கிழித்து வீசியெறிந்தான்பாரும்
அன்றுவெடுத்தவர்பின்னையென்றும் உடுத்திக்கொண்டேகவே

பொது வசனம்.

இப்படியாக வண்ணானைக் கிழித்தெறிந்து கம்சராஜன் உடுப்பை வெல்லாம் ராமகிருஷ்ணன் உடுத்திக்கொண்டு மதுரைக்குப்போகிற வண்ணாத்தியானவள் ஓலமிட்டுக்கொண்டு [illegible]

முகாரி-வண்ணத்தி-தரு.

துணையோராவினி யொன்று — செய்குவேன்காதா
இன்னபசக்களாவில ஆனமுகன்மாலவிதியே — யென்பிராணகாதா

வாகேனாதிரிலாலேஆட்டியேய — யென்பிராணகாதா
மடிந்திடவிக்குவி இமுடிந்தவோதா — யென்பிராணகாதா

ஐந்தவயதில்வந்தபொந்தனே — யென்பிராணகாதா
அருணமையந்தாவ்புரிந்திரே — யென்பிராணகாதா

கொந்தகாதுமையாடியவிபயே — யென்பிராணகாதா
வந்தாற்றனிநியென்ன செய்குவேன் — யென்பிராணகாதா

கையுறுதுமெய்யுறுதுமே — யென்பிராணகாதா
கண்டுகேசிக்கைகென் தனைநுயேன் — யென்பிராணகாதா

பாசமிருந்தியஆசைசாயகா — யென்பிராணகாதா
பாவியாவேனைடன்தேவியாகியே — யென்பிராணகாதா

பொது வசனம்.

அகேசிதப்படியென்றால் இப்பிடியாக வண்ணாத்தி [illegible] இச்சேதை ராமகிருஷ்ணன் மதுரைக்குப்போகும்படி நடக்க அந்த சமயத்தில் கம்சராஜனுக்கு வலைச்சாந்து பரிமளாதிகள் கொண்டு [illegible] கைக்கிரவுகையென்று கூனியரும் நாங்காள.

கலக்கிராகை-ராகி.

வாசனைகளைப்பூசிட்டு மகிழும்கொத்தனவந்தே
பொசனைபரிமளித்தும் உயர்ந்தகன்தனியிச
தாரணப்பெரிய[illegible] சந்தனக்கிண்ணம்யேந்தி
சோமார்கில்விந்தும் பிடமெங்கெசெல்லுகிரே.

வசனம்.

கேளும்க்காவலர்களே எங்கள் அம்மாருணைவர் செய்யப்போமோ இருவிழுகளை பார்க்கும்படி வந்தோம் அந்த வில்லிருக்கும் இடம் [illegible] காவலர்களே.

அக்ரூரர் வசனம்.

[illegible] உங்கள் அம்பாரங்கொண்டாடப்பட்ட [illegible] [illegible] இதாரன் கன்று [illegible] சுவாமி.

கிருஷ்ணன்-தரு.

சுகந்திசைகொண்டவென் வில்லா-யிந்த
[illegible] தருகொல்லுமென் [illegible] சொல்லவேபோருசோ
அவனிதருவென [illegible] சம்குசொல்தாரேறு
பரிமளக்கையுக்கக்கண்டேன் பதியுரியர்க்கோபங்கொண்டேன்

காவலரும்மனைகொக்க வெட்டிவிடுத்தேன் அண்ட
மதிருசக்தமுழக்கமாக ஒடித்தேனே

வசனம்.

அகோ கேளும் என்று அண்ணலே நாம் ஆயுதச்சாலை வந்து இருவிழுமா வில்லையும்முறித்து எதிர்த்தக்காவலரை மடித்துவிட்டோம் இப்போது குவலயாபீடமானவர் குறையாராங்கேசர் தொனிக்குங் கொண்டபடியால் இராத்திரிநிம் யாதவர்களுடன் உபயவனம் சேர்ந்து பொழுது விடிந்தவுடன் மாமனைக்காணுவோம் அண்ணலே.

பொது வசனம்.

அகோதப்படியென்றால் ராமகிருஷ்ணன் உபயவனம்சேர்ந்திருக்க கம்சராஜன் இந்நிரையில் தூர்ப்பலமான சகுனங்கண்டு சொல்லுது.

கம்சன்-கலி-முகாரி.

இடியொலிபேரிபாட இருபுரம்மக்கிரிகுழ
குடிமனக்கலக்கிர கோபங்கொண்டெழுந்தாசிரி
வடிவழகன்ராமகிருஷ்ணன் வந்திடக்கொல்வேனென்று
கொடிமுடிக்கம்சராஜன் கிளிகொலுமேவினாரே.

தரு-கமாச.

காலனைந்தவேடக்கிர கோபங்கொண்டெழும்பியே
கம்சபூபதியும் வந்தார்
தனமந்திரிகளிருபுறம் வந்திடதாழ கம்சபூபதியும்வந்தார்
மாலைமார்பிலிலங்க மணிமுடியுந்துலங்க
மாதர்க்கவரிபோட சேரமணிகளாட
சரணம். வல்லபமீட்டியே வில்லுமிலங்கிட
வாசனைமாமலர் தேசமுஞ்செழிக்க (காலனைந்)
சோதிப்பிரதீபம்போலவே காதில்குண்டலமின்ன
முதிக அக்ரூருவர்போன சேதியறிவோமென்று
சரணம். உத்தமமணிமுடி கச்சட்டர்வீசவே
வச்சிரபதக்கம் கொச்சியசேலை (காலனைந்)
தனுவுந்தண்டமும்பாலர் சகலவிருதனிந்து
சரியாராமகிருஷ்ணனை தடுத்துக்கொல்லுவேன்
சரணம். தந்திரமென்னவோ விந்தையாய்குறாகள்
வஞ்சமாகோர நெஞ்சமுந்துடிக்க (காலனைந்)
மிகுந்தகோபத்துடனே மீசைபடபடென்ன
பகைத்தாமனதில்கோபம் பல்லும்படபடென்ன
சரணம். பஞ்சனைமீதில் மிஞ்சியேதுலங்க
விந்தையாய்தேரினை விந்தையும்வாட (காலனைந்)

கம்சன் - கவி - காதாமாந்திரிகை.

பர்ப்பலகீர்த்திசேர்ந்த பரிவுள்ள மந்திரிமாரே
பொர்ப்புள்ள மஞ்சமீதில் பொருந்திச் சாந்திசெய்ய
அர்ப்பமாணமிக்கத் தோன்றிடக்கனாக் கண்டேன்
அற்புதமந்திரிமாரே அன்புடன் உரை செய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் எனதுமந்திரிமார்களே ராத்திரியிலெனக்கு அதிக சொர்ப்பனத்தில் மஞ்சத்தின்மீதில் நித்திரைசெய்யும்போ தர்ப்பமான சொப்பனங்கள்கண்டேன் அதைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே.

தரு - முகாரி.

கன்றுடிசலக்கனில் கண்டேன் சிரமில்லாமல் — மந்திரிமாரே
கன்றுகசக்கிரம் காண்குருதுசாரிவாகவும் — மந்திரிமாரே
இருந்தவிருக்ஷமெல்லாம் இலையும் உதிரக்கண்டேன் — மந்திரிமாரே
பொருந்தினவிடந்தனில் பூமிபள்ளமாகவும் — மந்திரிமாரே
கழுவியப்பினை நானுந்தாகம் தணிக்கவிடவும் — மந்திரிமாரே
கழுதைமேலேறிப்போகக் கண்டேன் சஞ்சரிக்கவும் — மந்திரிமாரே
செப்புந்தாமரைத்தண்டை இல் நுபசிகளைத்து — மந்திரிமாரே
ஒப்பிலாபொன்சிரசில் ஒருவர்கொட்டவுங்கண்டேன் — மந்திரிமாரே

மந்திரி வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே நீர் விசனப்படவேண்டாம் கர்ப்பினைதப்பு சொற்பனத்தில் ஒன்றுங்கிடையாது நம்முபட்டணத்தில் ராமகிருஷ்ணனென்று மன்றுனைக் கிழித்தெரிந்து தங்களுக்குபந்த உடும்பை யெல்லாம் உடைத்துக்கொண்டு தங்களுக்குடைய வாசலைத்திறவாம யெல்லாம் பூசிக்கொண்டு வில்லின் சாலைவந்து வில்லையும் முறித்துப் போட்டு உபயமாணப்பேசித்து பொழுது விடிந்தவுடன் வரப்போகிறார்களாம் காவாய்.

கம்சன் - கவி.

மடுத்தமேயடர்சொன்ன இவ்வளவுங்காதில்கேட்டு
அடித்துமே தட்டைக்கல்லி குடர்கிழிபொரிபறக்க
மடித்துமேபெண்களில்லை மிடையவும் பூரித்தாரென் று
கடித்துமேதுதித்தெழும்பி கம்சனார் வருகின்றானே.

கம்சன் - தரு.

வீரதீரனே இடப்பசங்கள்
வில்லைமுறித்திடவே பல்லைக்கடித்தாமே
சூராதிசூரம்படைத்த பெண்ணுடைய
சுத்தவீரனைக்கண்டேன் சத்துருயே.

வென்றுலைக்கிழித்தெரிக்கத் தேசமெல்லாம்
பரித்துசேரதுருடனே
பண்டுகோலம் அடைந்தவர்கிட
பயமேமுந்திடவே செய்யும்வகையை
பட்டணத்திலுள்ள பேர்கள்மகிழ்ந்தமே
பக்திபக்கியமாவரும் வித்தையரிய
தக்கதிருடன்சண்டை தொடுக்கவிட்டதனி
சத்திவிம் ஆசனம் விட்டுவைத்திருக்கள்
சண்டைசெய்யுவிதமரிய வெல்லவரும்
சாரியசுவாமலயே பேரிமுழங்க
அண்டவீரமல்லர்களும் அரியவே
சொல்லியே தயார் செய்யும்வல்லவர்களே

வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் கம்சராஜன் சண்டைக்குமுஸ்திப்பு செய்திருக்கிற சமயத்தில் வசுதேவரானவர் சொதுவாக வருகிறது.

வசுதேவர் - கவி.

கண்மணியெனதுமைந்தன் கார்வண்ணன் திருவுள்ளந்தன்னை
தன்மையில்லாதகம்சன் தன்விடமைந்துக்கொல்ல
உண்மையாயறிந்துமல்ல போசனை செய்தாரென்று
வன்மையாய்த்திருத்தி வசுதேவர் வருகின்றாரே.

தரு.

தேவதேவமகா தேவகிதனயினிமன்
வசுதேவசிகாமணி வந்தாரே
உத்தமமாக தேவசிகாமணி வந்தாரே
சித்திரமணிக்குண்டலங்கள் செஞ்சடைசெவியில்மின்ன
ரத்தினசிகாமணி வந்தாரே
சிறேஷ்டமாக ரத்தினசிகாமணி வந்தாரே
சோதிமணிப்போதகுல சூரசேனராஜன்பெற்ற
ஸ்ரீவசுதேவர் வந்தாரே
மனமுருகி ஸ்ரீவசுதேவர் வந்தாரே
பூமிபாரம்தீர்க்கவந்த பிள்ளைதனைக்கொல்லக்கம்சன்
சேமமறிய வந்தாரே
மனமுருகி சேமமறிய வந்தாரே

வசுதேவன் - கவி

வேதநாதத்துக்கிமையேனே உலகுக்கெல்லாம்
நாதனேயெந்தன் மைந்த நவில்ப்புகழும்பாதி

கோகிலைக் குழந்தை தன்னை கொல்லவோ ராவலைமுகக்க
யாதவர் கம்சனாலே மனத்துயராகினேனே.

வசனம்.

வெருவி வந்திவிரிட்டாக தங்குழந்தையாகிய மகனுடைய வலிமை எனக்கு நல்லக்குறைகள் வந்து கம்சராஜன் கொல்லும்படி வாரணமுக்க அனுப்பக் கேள்விப்பட்டு தான் மனம் வாடலாகினான் தெய்வமே.

வசுதேவன் - தரு.

எதிரில்லாவெங்குன் பாலா கிருஷ்ணபாலா
மதுரைக்குறியென் வந்தாயோ கிருஷ்ணலோலா
சருள். மடிக்கக்கம்சனும் வலைமுந்தானே
இடைக்குலிசத்திடை விளிபிழைப்பானே (எதிரில்)
தேடிக்கம்சன் நானிடத்திருஷ்ணபால விசித்த
ஓடிக்காலவந்தென்று விட்டேனே
சருள். உன்னையளித்திடும் தாயதிவாரோ
பின்னையளிக்கவும் பிறந்திகிறவாரோ (எதிரில்)
உன்னைப்பெற்றபோதனுதி யேகாரமுமிலா
என்னையறித்தவன் சொல்வேன் யோசனைதா
சருள், ஒப்பில்லாதவர் உன்செயல்கொண்டு
எப்போதேருவேன் யென்றுரைவிட்டு (எதிரில்)
இத்தேசதிகாயதிக்கால் பெருவாரோ
தந்தனைத்தாரதிக்கால் தாங்குவாரோ
சருள், கண்மாமணி தற்பரிலா
அங்கம்வாடுதே அற்புதபாலா (எதிரில்)

பொது வசனம்.

அதோதெப்படி யென்றால் வசுதேவர் பிரலாபித்து நிற்கும்போது அவரைக்காணும்படி தேவகியம்மன் வருவது.

தேவகி-கவி.

தந்தையும்பரதவிக்க தாயுமேவாரலைமுந்து
விந்தையாய்க்கம்சன்கொல்ல வீகமெல்லாங்கரத்திட்டு
தந்திரமன்னவனிட்டு தயங்கியே யனைவன் பக்கம்
சிந்தையுமிக்கலக்கி தேவகி வருகின்றாளே

தரு

இட்டகைக்கர்த்தாவாய்வந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி தாயானது
அன்னைதேவகியும்வந்தாள் வசுதேவனாரைக்காண
அன்னைதேவகியும் வந்தாள்.

பசுபிள்ளை தகொடும் பாவி அம்மானைக்காண
இல்லாமாகவந்தாலென் முறையிடலாகுது
சருள். இருவகையிற்கண்ணம் பெருகியே பின்னை
அரிவையர்க்குழுவே அம்மானைக்காண (இரட்)
சொருகுழலைகபாரம் தாலங்கி அவிழ்ந்தாளே
இருவகைகண்ணீர் சொரிந்து விதைபதிக்குமோடினளே
சருள். இவருக்கினிமொழி உருக்கதிபதி
கலைமாயானை பலமாயிடவே (இரட்)
கொல்லக்கன கம்சன் கூறியழைத்தனதாரோ
சொல்லவியலுக்கண்டு சேரவிடுத்துது
சருள். சேர்க்கிளிமொழி சேனுக்கதிர்வீதி
மாதுக்குத்திடும் மாதாவும்வென்றிட (இரட்)
அன்னையாகிய கிருஷ்ணன் அவனைமந்தபெற
காண்பதற்கைசெய்து வெண்ணிறையுருகவும்
சருள். என்னினியெனமெது குண்ணிவேயாடி
கண்ணியர்குழுவே உன்னிதமாக (இரட்)

தேவகி-கவி.

வல்லியென்பிராணநாதா மாபாவியெனது அண்ணன்
பிள்ளைகளாறியாக்கு வைக்கயகுறுது
கொல்லியடியைமுந்து கண்ணுவின்று
கொல்லவேவாரவனைமுந்து குமரிக்கென்றுசெய்குவேனோ.

வசனம்.

அதோ கேளும் எனது பிராணநாயக மகாராஜியாகிய எனது அண்ணனாகிய கம்ச மகாராஜன் அப்பவலமான வில்லுத்திருவிழாவென்று அதைப்பார்க்கும்படி ராமகிருஷ்ணனை அழைத்து மிஞ்சிடுகிறவிட்டு கொல்லத்துணிந்திருக்கிறான் இதற்கென்ன செய்குவேன் பிராணநாயகனே.

வசுதேவர் - தரு.

மாவினைக்குவிசை மகிழ்ந்திடும்பயிலே
மகனுக்காகவேவாடி அழுவேன்டம்பென்னே
சருள், வஞ்சகமென்னவிய கம்சனை மடிக்கவும்
கொஞ்சகபோதி கிருஷ்ணனும் பிறந்தியதிலன்

தேவகி - தரு.

மல்லனையளிக்க வல்லமைபொருக்க
மாருமோ கிருஷ்ணனுக்கே யென்னுசெய்குவேனே

சருள். பாரியகல்லறும் வாரியுக்கறும்
நீரியோடிகளும் சேருமோ அண்ணா

வசுதேவர்-தரு

கிருஷ்ணனைமறைக்க நந்தகோபன் காக்க
கிட்டுகாண்பெயிர்க்கும் அநுகூலம்பெண்ணே

சருள். கொன்னையும்படை சென்னையும்சேர
அக்குறுக்கண்டேனே பக்கமுண்டாமோ

தேவகி-தரு.

தந்தானே ஆவி பெருந்தனே ஆவி
தாவினார் தடையால் மகிழ்ந்திரேனே

சருள். சர்ப்பனைசெய்யவும் அருப்பனைபெண்ணிலே
சற்பனைபோயிது பொய்படிதாருமோயன்

தேவகி-தரு.

அண்ணவிடம்சென்று கண்ணனையக்கொல்லாமல்
அடுத்துதவித்தவாரோ விடைதாருங்காயி

வசுதேவர்-தரு

விடைபெற்றிடசென்றும் தடைபடுவதேனோகம்சா
வீணுபோகாதே அந்தப்படைகளே பெண்ணே

தேவகி-தரு.

போகாதேயென்றுசொல்லி சோகத்தடித்துதுயென்னை
பின்னைக்கொடுமைக்க பெருமைதேசுவாமி

வசுதேவர்-தரு.

பொருத்தப்பார்த்திவிக்கும் செருத்திலைபதிக்கிடாமல்
போகத்தடைசெய்கிறது படைதானேபெண்ணே

பொது வசனம்.

அதேசெப்படியென்றால் தேவகி அம்மன் வசுதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தனது தமையனாரிய கம்சமகாராசனைக் கண்டு பணிந்துகொண்டு நிற்கின்றாள்

தேவகி-கொச்சகம்-புன்னாகவராளி.

ராசவம்சதனைய் கொண்டேசக்கரமகாராசன்
வீரதீரனென்று இப்படித்துயரான காலம்
போனபோர்க்கொடுமை பிள்ளைகள் மேல்சேர்த்திவிட்டு
திரதர்சாமுடன் சென்று அருள்செய்தாலே.

வசனம்.

சரணம் சரணம் என்று அண்ணாவே யென்று பிள்ளைகள் மீது கொண்டையென்னி விழுந்திருகிறதா பார்க்கும்படி அழைப்பித்து மீசடிக்கையிட்டு கொல்லத்துணிய நாமக்காரே அண்ணாவே.

கம்சன்-கவி.

கண்டோமன்பாம்பெடுக்கள் காரியமெல்லாமுந்தி
சண்டாளன் திசையப்பற்றி தப்பிக்கச்செய்தவனாய்
கொண்டுமென்பாசைமுடிக்க கூடியகாலம்பேர
தண்டனைசேரும்சொன்னேன் சமுகம்விட்டேகுவாயே.

வசனம்.

அடிவாடி சண்டாளி உங்கள் காரியமெல்லாம் முன்னதாக தெரிந்து பார்க்குமேன் என்னைக்கொல்லும்படி உன்வயற்றில் பிறக்கவேண்டிய பிள்ளையை நீயும் உன்னுடைய நாயகனும் சேர்ப்பிக்கவில்லையில் அசோதை யிடம்சேர்த்து அவனுக்குப்பிறந்த குழந்தையை யெனக்கு காண்பிக்காமல் அந்த கிருஷ்ணனை தப்பிக்கச்செய்தீர் என்முன்னே நின்றால் தண்டனை சேரும் அப்புறம்போடி சண்டாளி.

தேவகி-தரு.

பிள்ளைகள்மீதினில் கோபம்அண்ணா
பெரியோர்க்கு பிதாமானமில்லையம்
பிரியாதேவரு மெத்தபாவம்-கீ
பெருமையாய் ஜோடித்தசபம்
உன்னைகிழுகாட்டி அன்னக்கினைவாட்டி
நாரும்பெறிகக்காதோ மேதும்கொண்டிக்காதோ

கம்சன்-தரு.

சண்டாளிபடுகிளி நீபோடிவெகு
தனுக்காகபேச வந்தாயோடி
என்னைதமையனென்று உறவாடிமுந்தி
தப்பிக்கிறுக்க வகைதேடி
கண்டாமேல்விமேமேறு பின்றேனாக்கொடுமேவீறு
கள்ளியக்கிபோகண்டு பின்னைப்பெருமைக்கண்டு!

தேவகி-தரு.

தேகத்துக் கதிகாரிரா-உமக்கு
தெரியாதவித முண்டோமாரா-மெத்த
திகைவாதசெய்யவே போராயின்று
நிரதுபரியாவம் கோரா

௫

பாசதேகமெனத் தெய்வமி போகமாசிலானவெளி
பரிக்குவைத்தே யென கதிகதி ரர்க்கொன்றுக்கு அன்று

கம்சன்-தரு.

அந்தக தார்குல சாவிதேசமம
ஆந்தவந்தாய் பரிபேவலமா
அரிவேனதியேன் முடிவேடி
இன்ன ஆயதாக் கருகவிருவி
வஞ்சகயின்வென்று சந்தரமைத்திகொண்டு
வந்திடமதாக்கேநீ தெருக்கிடமயக்குநீர்

தேவகி-கலி-துறைக்கலைபாகி.

தர்மசால்திலமறிக்கும் சகுர்வேதம்தரமணர்க்கும்
தர்மசாத்திரமோரிக்த இன்னலின்மீசல்மீறவிக்க
மர்மமயமறுத்தக்கொல்ல வருப்பாவாம்செல்லேதாவேக்கி
சொமமாவெடுக்கக்தேமலமா குத்தாவேனா.

வசனம்.

கேளும் எனது அண்ணனே யிதேயிச் ஆகாசவசீரம் சாதனே தாம் அருபத்தானசன்று கலேக்கியாவரும் சுற்றத்தார்க்கு யேவது பின் கேசவனைக் கொல்லத்துணியவது மிஇசைவதிரத்துக்கு சருதிபல்ல அதி றுமே அனேகபாதகம் வந்து சம்பவிக்கும் அந்த பார்க்குலைத்தை விட்டுவிடு யென்று அண்ணனே.

கம்சன்-தரு.

ஏதடி தங்கைபேயின்னந் சொல்வதாதேதோ
எத்தனுக்கரியதந்த பேராதாமில்லடி

சருண். பாதகிவந்தாயோ சாமனாப்பெத்து
பகைமைவைத்தாயே தெரியவந்ததா
பாசமதாக்குமே கொக்கிடங்கண்டேன்
கேசயத்தாக்கெலைமது கொண்டேன்

தேவகி-தரு.

என்னைப் பெற்றுவென் உடனே முடம்வாடியேல
தேங்கு கேபாவந்தம்செய்திவமெதிரிக்கவிதாயமதிலா

சருண். கொல்லேவேப்படி கோபமேவண்டாம்
குலைக்குவேசய்யது பெற்றதமப்பாவம்
அடிக்குதேமமை சொல்லியவாடி
மடிக்கசைக்கதை நினைமேயிலதேட

கம்சன்-தரு.

கொல்லவந்திமிரவேமுகள் எடுத்தைப்பார்க்கவோ
கூடாதென்றுபேசொல்லி மசிக்கவும்பார்க்கவே

சருண். கல்லதுவுமுண்டியும் சான்றக்காமலே
காடுபேயோன்னிட பகைமுடிக்காமலே
நாமவிருக்கணை விட்டுவேவேறு
கேமகமாகிய பெத்தனைக்கொல்லவும்

தேவகி-தரு.

இளையபிராயவிடம் பேசியேபாரக்கொன்றவர்
எதிர்த்ததருமரை அதோதகம்செய்திக்குமென்றவர்

சருண். உனமதுபொக்கியே மின்றமடிக்கவே
யோசனைசெய்துமே பகையைமுடிக்கவே
உறுதிசெய்வது பெண்டிதபாருமோ
கருதிபார்த்திடக் காணவும்போருமோ

கம்சன்-கந்தார்த்தம்-விருத்தம்.

கேளடிகன்னிநீதான் கெடிபிரக்கொண்டுபெயன்னை
வாதிதம்செய்யவந்த விட்டபசங்களையும் நானும்
கோளதிசெக்கக்கண்டால் குலகுயிலுப்படக்குமென்று
வாருக்குமிசை கொடிப்பேன்.

தரு.

வஞ்சகக்காரி யெதிர்த்தபேச செஞ்சமுறைத்தேயே யெதிர்த்தாயீச
சஞ்சலமாய்ச்செய்த சதிகாரிபாவி
தாண்டிவந்தனைவாளால் வெட்டிவெறிவேன்போடி

தேவகி-கந்தார்த்தம்-விருத்தம்.

ஒப்பில்லையென்று அன்று உறுதியாய்மின்றிருக்கும்
எப்படிவக்தமதிரிக்குதேயோ வருக்கணை
அப்படிதானே செய்யும் ஆருமேதடுப்பாரில்லை
செப்பியமகனைக் கொன்று.

தரு.

சீர்பெற்றவாரும் உலகமெல்லாம் பேர்பெற்றவாரும் உலகமெல்லாம்
ஆர்பெறக்கொள்வரோ அரசசெங்கோலெல்லாம் [ம்
அரியும்விலதக்கிது தெரியுத்தெரியுமன்று

வசனம்.

இப்படிக்கி தேவகிபிருப்பிட்டசேர ராமகிருஷ்ணன் உபவனம்விட்டு யாதவசேனையுடனேவந்து கம்சராஜனைக் காண வருகல்.

கிருஷ்ணன்-கலி.

கவலையாரக்கடலில்சர்ப்பம் சயனமாதித்தனைசீக்கி
பவளமாக்கமணியணிந்த பதமளவைத்ததனிட்டு

குவலயப்புகழுடையான் கொலுவினைக்கண்டிடலாகுமோ
கலைவரும்புகழ்கிருஷ்ணா கேளுமைக்குநின்றுமே.

தரு-கல்யாணி.

ஜெயதாங்கள்முழக்கம் உபயமான பட்டும் தேவகிதவருமேயின்றும்
பலராமரும் கிருஷ்ணரும் தேவகிதவருமேயின்றும்
சபையினர்பாடியே தான்வியிலாடியே

கருண். சோலைக்கினிமொழி சேனைக்கதிர்விரி
தோகையர்பிருக்கலைப்போல் தாகமிர (ஜெயதப)

கோடிகுரிகளைக்கா குமைக்கப்பாலி கண்மின்சு
பாடியேமூழ்கிமும் பதக்கப்பாயேல்லா.

கருண். பாரதங்கிகேய கிடீமயிடுடன்
பத்தியாயாதரமேல் சத்தமிட்டட (ஜெயதப)

மனுவைளி நிலிகாரம் மகிழ்ச்சியாகமேலொண்டு
எதிரினைமியன்றும் குடிமறைக்கொசமி

கருண். சத்தியைமிகைம் பெரிமுறகிட
இறையவனன்றுமே கிறைவகைக்காடி. (ஜெயதப)

முன்னெருமுதலைக்காய் போகமுமெறநிலமேவிட
அன்னையுடனேவந்த அப்பாதுடனேவளி

கருண். ஆசைப்பெருகிட நேசத்துடன்
அன்னாவேனியல்துமே கண்ணதுர்வேமிட (ஜெயதப)

வசனம்.

இப்படிக்கி ராமகிருஷ்ணரும் உபயமாகப்பாடி கம்சராஜனை கண்டார் அந்த விசேஷத்தை அநேகருமாணவர் கம்சராஜனுக்குத் தெரிவிக்க கம்சராஜன் சொல்லுவது.

கம்சன்-தரு.

அங்குருவப்புபாவோனாய் அதிசயத்தோடுமிங்கவந்தோம்
பக்குவமியதின்னை பசங்கருமைத்திடத்தில்
தக்கவேயைமாட்டமா தந்தியைபிருந்திவைக்க
சிக்கவேபிடித்துக்கொல்ல செல்லமாயமுத்தராய்.

வசனம்.

ஆரடா யானைவாகனே யென்க்கு சத்துருவாகிய ராமகிருஷ்ணன் வருகிறதாக கேள்விப்பட்டேன் நானாட்டத்திலேருக்கும்பட்டத்யானையை கொண்டுவந்து கோட்டை முகப்பில் நிருத்திராமகிருஷ்ணனை யேமிரியுக்கத் திட்டுக்கொப்புங்கள் ஆனையாதிகளே.

பாகனையருளா-தரு.

மதயானை விதோவன்றதே குவலயபீடம்
மதயானை விதோவன்றதே அதிசயப்புகழுள்ளாட்க
அங்குசமுதகொண்டிடக்க யாவுந்தன்முடிக்க
கைதூக்குதிசுண்டிட்டுமே சாருபோலே
காலைத்தரையுடன் பாட்டியே
வெள்ளிமலையைப்போலநாடியே பெயருமஞ்சனே
குன்றெனிடவே வரட்டியே வாகைநாட்டியேதிரே
கண்டகிருஷ்ணனும் இவனைபழுதிக்க (மத)

வசனம்.

இப்படிக்கு ஆனையை கோட்டையின் திருத்தி யிருக்கும்போது கிருஷ்ணன் பேசிதன்னுசொல்வது

கிருஷ்ணன்-தரு.

மாவுத்தனே ஆனைதன்னை வழிவிலக்கித்திருப்பதென்று
தாவிதாவிபார்ப்பதேதடா ஓ மாவுத்தனே
நடத்தைவிட்டுப் போகலாகாதே

மாவுத்தன்-தரு.

விட்டகத்தமாட்டேன்காண் வீரியப்படைத்திருந்தால்
இட்டுக்குவித்து சுட்டுப்போராட கோபாலகிருஷ்ணா
கேட்டுவாசல் தாண்டலாகுமோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

தாண்டிப்போகத்திறமுண்டு சும்மாதுக்கொல்லவந்தோம்
வேண்டாம்வேண்டாமினிதவிடும்புகள் ஓ மாவுத்தனே
விட்டுவழி தாண்டிநில்லடா

மாவுத்தன்-தரு.

கில்லுமேன் ஆனிசாவார்த்தை நீக்காதோ சொல்லுமையாட்ட
சொல்லுமின்னம்பிருந்தோம் கோபாலகிருஷ்ணா
தண்டமாமோ மேதிப்பாய்த்தே

கிருஷ்ணன்-தத்தாரித்தம்-ஷோமாகம்.

பாயமுடன்வந்தமத யானைதன்னை பற்றி
கெடுத்தும்பிக்கை தனைபிருத்து
ஆயமுடன்கையுடனே கரகரவென்று
பாவர்கருமமுமிதைக்க சமுத்திரவிதி
சாயமுடனே குதித்து நடனக்காட்டி
சுக்கதுமாறுதவர்க்கு மகிசயிக்க
ஆயமணிமாலை யசைத்தாடியாட

தரு.

ஐயிரேழையை தட்டிமடித்தேன் சிறுமிதைக்கவி
மெய்யுள்ளேனெல்லாமும் முடித்தேன்
அய்மைதனிலிருந்த அரிசக்கரவைத்து கருத்தி
அவைமாபோட்டைத்தாண்டி போயோமம்மாருமன்னாமாரே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே அன்றேயே மதயானையை மடித்துவிட்டோம் இனிக்கம் மாமாராயக்கவை யாமெதுக்கு கண்டடிப்பீர் அன்றேயே

தரு.

ஆனையானாலே யாமார் ஆனைபாகனே
ஆனைபாகனுமாயிட்ட விக்கநாமேகோசலமென்றே
பாகாகனேக்காண கேசவாராயக்கேரியித்தே (ஆனை)

கம்சன்-தரு.

வக்கதபோயே பீமன் வந்தபோதே
வக்கபோதுயிரான் கேசிக்கை முக்கியோயிடாக்கக்கேடன்
சொக்கநள்ளருக்கல்லாசித்தை விலங்கொடித்தாளை

கிருஷ்ணன்-தரு.

என்னைக்கேவலம் பார என்லகோலம்
என்னைகொல்லிசெய்தருதா வல்லமைதாகாயப்பவந்தேசா
கன்னைச்செய்யவேந்தவென்று வர்ணவில்லைமுறித்தெறித்தேன்

கம்சன்-தரு.

ஒடித்தபோதே வில்லை ஒடித்தபோதே
ஒடித்திடவோதக்கதான் மடித்திடவோ கோபத்தொண்டேன்
விடுத்திடுமல்லருடனே அடித்தாசங்கடைசெய்வீரே

கிருஷ்ணன்-தவி-ராகம்.

பெரியபாவத்தையாதட்டி பிரபலமித்திவிஷ்க்கே
தெரியவேளைவரைதத்து நீங்குசெய்வாருமன்னாடோ
சரிவிதனல்லவென்று தவிப்பேனுமாமாசொக்கலா
பெரியமல்லரைவிட்டாலும் பின்னாக்கருணமாயமாதே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே மாமாவே சேனாமாமா வில்லைக் கிருஷ்ணரும் பார்க்கும்படி வெக்கினை அழைப்பித்து கொல்லத்தானினது தங்களுக்கு இதையிதையால் நீ பெரியமல்லரை விட்டாலும் எவர்வந்தாலும் பின்வாக்கருணமாயராது மாமாவே.

கம்சன் வசனம்.

ஆரடா காவலாளிகளே நமது இரண்டு பயமொம்பமைத்த பராக்கிரமமுடைய சாணூரன் மல்லராகிய மிஷ்டிகனை அழைத்து வாருங்கள் காவலரே.

சாணூரன்-தவி.

சல்லடம்தட்டிக்கச்சை கடுக்கெனவிருக்கிக்கட்டி
கொல்லவேகெட்டிமீறி குதித்துமேகரங்கொட்டி
வல்லமைவீரங்கூறி வண்ணதுடைகளிர்கள் தங்கி
மெல்லடிபணிந்துபோற்றி மிஷ்டிகர் வருகின்றாரே.

தரு.

மல்லர்வந்தாரே-சாணூர மல்லர்வந்தாரே
மல்லர்வந்தாரிதோ வல்லமைகாட்டியே
சல்லாபமாய்கம்சன் சமுகத்தாடியே (மல்)

கட்டிகட்டிகைக்கு விட்டுவிருக்கியே
சற்றுமஞ்சாமலே மீசைமுறுக்கியே
கெட்டிகெட்டியென்று பேனாகருக்கியே
மெட்டி அரசனைக்காணவே வாய்த்தைதான் கூறியே (மல்)

காவிரிலேவீறு வெண்டையப்பூட்டியே
கைகளிலென்றுமே விலங்கைப்பூட்டியே
ஆலகாலவிஷக் கோதமும்பூட்டியே
அண்டர்கள் வாடவே தெண்டமும்மீட்டியே (மல்)

குதித்தெழும்பியே தோள்களைதட்டியே
கொண்டையடிபோலே கைகளைக்கொட்டியே
மதத்தயானையை தள்ளியேகெட்டியே
வல்லமைப்பேசியே கம்சனைகிட்டியே (மல்)

மல்லர்-தவி-தோடி.

வட்டமதுராபுரியையாளும் வள்ளலேமன்னர்கோவே
இட்டமுடன் கொலுவிருக்கும் இராசேபாதம்போற்றி
அடலுடனிச்சபைக்கு அழைத்ததேதுவிபரத்தினை
சடுதியில்இன்னதென்று சாற்றி உரைசெய்வீரே.

வசனம்.

சாணூரா சாணா மகாராஜனே தேவரீர் பயந்ததென்னகுத்துக்கு ஏக வந்தனம் கட்டளையிட்டு விபரத்தை இன்னதென்று சொல்லும் மகாராஜனே.

கம்சன்-தவி-தோடி.

சண்டப்பிரசண்டனாம் சாணூரமிஷ்டிகரே கேளாய்
தண்டுக்கவராமையுத்த தத்திரமவிருக்ஷ்ணன்றன்னை

நாலுதிக்கெட்டுமே செயித்து நிறைந்த மல்லுகத்தனை
கண்டித்து வருவார்களெனில் காலனுக்கு நம்பப்படுவீரே.

வசனம்.

வாருங் மிஷ்டிகரே நீங்களெல்லா மதிவேகமாக நடந்து ராம
கிருஷ்ணனை மல்யுத்தத்திலே மடித்து சாமர்த்தியத்தை செலுத்துங்கள்
மிஷ்டிகரே.

மிஷ்டிகர் — தரு.

சண்டைக்கிங்கு வாடா கிருஷ்ணனேயும் சண்டைக்கிங்கு வாடா
அண்டைக்கு வந்தேனே அதிபலசாலியான்
அறிந்து கொண்டாடா என்பேர் தெரிந்துகொண்டாடா

கிருஷ்ணன் — தரு.

பிடித்திழுக்காதே சண்டைக்கு என்னை பிடித்திழுக்காதே
இடத்துக்கேற்ற கிருஷ்ணன் தெரியாதோ உனக்கு
செப்புமல்லே பாலகனிவன் எப்படியென்பீர் காண

மிஷ்டிகர் — தரு.

வீரவில்லை முறித்தாய் கம்சன் வைத்த வீரவில்லை முறித்தாய்
பேரானை குவலயாபீடம் தன்னை அடித்தாயே
பெரியசாமர்த்தியத்தை தெரியவே நின்றாயே

கிருஷ்ணன் — தரு.

இவையெல்லாம் நமக்கு உத்தமனாக கண்டால் இவையெல்லாம்
பேசாதே எப்படி சொல்லும் இதெல்லாம் உனக்கடா
வாக்குத்தமை பற்றி நீ தெரிந்திருவீராதே

மிஷ்டிகர் — தரு.

பாவிசெய்யாதே மக்களை கொல்லாதே பகைசெய்யாதே
சண்டையை பிடித்தவனை நானடித்திருக்கும்போது
சவுரியம்போக்காதே நமக்கிருக்கும்போது

கிருஷ்ணன் — தரு.

குன்றாதே வாடா சண்டைக்கு வாரேன் குன்றுகிறேனடா
மன்றுகளை வென்றேனே மல்யுத்தம் பண்ணுகையும்
மறந்தாலும் காலேமேயும் தெரிந்து சொல்லடா நீ

மிஷ்டிகர் — தரு.

எதிர்த்துப் பேசாதே காளி கண்ணா எதிர்த்துப் பேசாதே
[illegible]
[illegible]

கிருஷ்ணன் — தரு.

விண்ணாடையாதே குன்றிக்குதித்து விண்ணாடையாதே
மன்னனிருந்தாலும் வந்தவிடமிருந்தால்
மதித்து எதிர்த்திடாமல் குதித்துப் பேசாதே போடா

மிஷ்டிகர் — கவி.

எத்தனை கொண்டாலும் இவ்விடம் பிழைத்தாலும் மருக்கருளி
குத்தியே வுனை யடித்து கொல்லுவேன் மல்லிலே
மெத்தவே கம்சராஜன் வில்லை முறித்துவிட்டாய்
சித்திரமுடன் வதைத்தே அடிப்பேன் பாராய்

வசனம்

அடா வாடா இடக்கிருஷ்ணா விக்கன் அரசனாகிய கம்சராஜன்
வில்லை முறித்துப்போட்டு பட்டத்துயானையை மடித்தாய் உன்னை
சம்மாரம் பண்ணுகிறேன் இடக்கிருஷ்ணா

சாணூரன் — தரு.

மல்லுச் சண்டைசெய்ய எதிர்த்து வந்தாரை தட்டி
கொல்லுமன்னே என்று குதித்தேன்
சொல்லுமுன்னே உன்னை கொல்ல அன்னியே தோள் தன்னை தட்டி
எல்லாருக்கும் முன்னே வெல்லுமனாக்கி தந்தேன்

கிருஷ்ணன் — தரு.

வெண்டியமட்டும் அண்ணியராடா உன்னுடைக்கத்தி
காணுவேனே கண்டேனடா
சாணூரமல்லனே வாடா சற்றுநோக்கண்ணில்லுனை
சாணே வேகம்சராஜன் காலனுக்கிரையாக்குவேன்

சாணூரன் — தரு.

வெட்டிவெட்டி வந்தேன் பாராடா உனதுநெஞ்சை
தட்டி முட்டி விட்டேசேடா
கட்டமாக வெகுமுட்டி கட்டுவேன் என்று முழங்கி
கெட்டிசெய்யென்று சொல்லி அட்டியில்லை உன்னைக் கொல்ல

கிருஷ்ணன் — தரு.

அண்ணி அண்ணி வந்து பிடித்தேன் பின்னிடமுன்னை
தன்னி தன்னி வேகமாக அடித்தேன்
வெள்ளிமேலே போனவுடன் கொள்ளிக்கண்ணுமுன்னை விட்டே
கொன்று வடக்கிலே தள்ளியெறிந்திருந்தேன்

சாணூரன்—தரு.

கல்லடாவெங்க வீழுந்தே கிடைப்பரி
ஞானமுகிலப்போலே வெழுந்தேன்
தண்டாயமானவிசாலம் வெடுப்பது வண்டெயைப்புலிபெந்தவே
பண்டையந்தமுட்டிபிவி கண்டதேவர் நாளேதக

கிருஷ்ணன்—தரு.

முன்னிமுக்கிலெருவெடுத்தேன் வுந்தனைகொல்ல
கொக்கூரப்பாகு வாரிபடித்தேன்
உந்தனைபத்திடையருவர்முகம் செத்தனைவைபோடிபாக்க
மகாமிலிபோக்கமுட்டி பாருமப்போவேன்விடேன்

சாணூரன்—தரு.

செருவுடைக்கும் தேகனை தட்டிபோயிருவர்களும்
கருவுடைனெ நானை கட்டிபோயிருவர்
சூருடையதோனியா [illegible] வெழுந்தே
[illegible] வெதிர்த்தாய்ப்பயலே

கிருஷ்ணன்—தரு.

மெத்தமெத்தபரிதுள்ளினேன் பிடித்திழுத்து
குதித்து பிடித்துள்ளினேன்
அதுகவீரகம்சனிடை நித்தமதுதான்வயங்க
மெய்தன்மல்லர்வகதாழுட வெற்றிசெய்யவீரமுண்டு

சாணூரன்—[illegible].

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

[illegible]

கிருஷ்ணன் வசனம்.

[illegible]

சாணூரன்—தரு.

போடாவாடாவென்று ஏடாகோடஞ்சொன்னாய்
பொங்குக்குவிழுவக்கா குத்தினேனே

கிருஷ்ணன்—தரு.

வாடாவடா வுதங்கண் மதத்தைவெல்லமாட்டுக்குறேன்
மாராவிரியங்கொண்டு மொத்தினேனே

சாணூரன்—தரு.

மொத்தினைகாணித்து நித்தமுப்பயலே
முடியாதுவென்னை வெல்லநீபோடா

கிருஷ்ணன்—தரு.

சத்துமதிக்காமல சாணூரப்பயலே
தப்பித்துக்கொள்ள வகைசொல்லடா

சாணூரன்—தரு.

சொல்லடாவெனக்குவகை புல்லடாநீமெத்த
துள்ளாதேஉன்னைக்குத்தி தள்ளினேனே

கிருஷ்ணன்—தரு.

நில்லடாவெதிர்வந்து வல்லாளகண்டனே
நீக்கிடவிர்விடவே தாக்கினேனே

சாணூரன்—தரு.

தள்ளிநான்விடுத்தனை தள்ளிகள்ளிபோலே
துதிக்கைஅடக்க விட்டவந்தேனே

கிருஷ்ணன்—தரு.

கொள்ளிகன்றுவுன்னை தள்ளிப்பிடித்திழுத்து
கூத்தாக்கிராயா தந்தேனே

பலராமன்—கவி.

சாரியாய்வந்தெதிர்த்த சாணூரன்தன்னையங்
காரியேபோதிகொல்ல வந்தசிங்கத்தைத்தாடிக்க
மீறியேபிடியைப்போலே வெகுண்டுமேயெதிர்க்கும்போது
பரியதீரமுள்ள பலராமர்வெதிர்த்திட்டாரே.

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் சாணூரன் படித்தநிறுத்து அவன்தம்பி யாகிய முஷ்டிகன் யுத்தத்துக்குவர அருகாமையிலிருந்த பலராமர் வெதிர்ப்பது

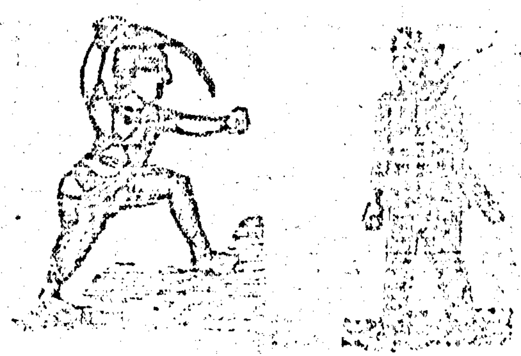

பலராமர்-தரு

வந்தபெருமுஷ்டிகனே [illegible] எதிர்த்திடவே
வல்லமையோ வந்தாயடா
வெனதுவீரமில்லையென்று வீம்பேசாதடா

முஷ்டிகர்-தரு

சேருமென்னுடைய சீவனை பாரடா வெனதுவீரம்
சின்னபின்னமாக அடிப்பேன்
[illegible] பாரமுடிப்பேன்

பலராமர்-தரு.

வீரமுள்ள முஷ்டிகனே [illegible]
[illegible] தோள்களைத்தட்டி
[illegible] எதிர்த்தாய்

முஷ்டிகர்-தரு.

[illegible] இப்போது [illegible]
இப்போதே [illegible] மடிப்பேன்
[illegible] பழியைமுடிப்பேன்

பலராமர்-தரு.

மூடனே கம்சன் [illegible]
மொத்தி [illegible] தோள்களை தட்டியே
[illegible] வெற்றிசெய்ய [illegible] கொண்டேனே

முஷ்டிகர்-தரு.

[illegible] தட்டி ஓடி வந்தவனே [illegible]
[illegible]
[illegible]

பலராமர்-தரு.

[illegible] மெல்லாம் பேசி [illegible]
[illegible]
கோபமிகுந்து [illegible]

முஷ்டிகர்-தரு.

[illegible] கோடி [illegible]
என்னை [illegible] வந்ததடா
உனக்கு [illegible] போகுதடா

பலராமர்-கவி-தோடி.

[illegible] முஷ்டிக [illegible]
[illegible]
[illegible]
என்னைப்போல் எதிர்த்தவுன்னை எமபுரிசேர்ப்பேன் பாராய்.

வசனம்.

அடாவாடா முஷ்டிகனே உனது அண்ணனை [illegible] தம்பியை [illegible] வந்தாய் உன்னை [illegible] எமபுரிசேர்ப்பேன் பாரடா முஷ்டிகனே.

முஷ்டிகர்-தரு.

[illegible] கோபமிருக்குதனே
அடடா கோபமிருக்குதனே
குதித்து உன்னிட [illegible]

பலராமர்-தரு.

[illegible]
அடடா [illegible]
[illegible] எதிர்த்து [illegible]

முஷ்டிகர்-தரு.

குழிக்கெறும்பேபோலே யுந்தனை வெடித்தெரிக்கிறேனே
அடா வெடித்தெரிக்கிறேனே
கொழுந்தப்பாயலே அடிப்பேன் பாடாய்ப் பஞ்சப் பாக்கவே

பலராமர்-தரு.

பாக்கப்பஞ்சாக்கிரக்கவாயும் பதறிக்குதித்தேனே
அடா பதறிக்குதித்தேனே
பம்பரம்போல் சுழட்டி உந்தன் தொடையை அறுத்திடுவேனே

முஷ்டிகர்-தரு.

பகைத்துக்கொண்டேனே வெகுதிர்த்துமேவுந்தனை
பனைக்கம்பீரியே வளைத்தகட்டுவேனே
குதித்துமேனாம் குதித்தெழும்பியே
கொடுக்கரத்தை வெட்டிக்கரத்தாரும்

அருள். ஆடலுமசீவதும் மூடனுமெரிசலும்
விட்டுமேபோலவே ஓடமுதுகொண்டேனே

பலராமர்-தரு.

குதித்தெழும்பியே பிடித்துசாய்த்தேனே
கோலாகலமாய் காலால் தேய்த்தேனே
சடையமாகுந்தனை தடித்துவாட்டியே
தடித்துவீரியம் வெடித்துதாட்டியே

அருள். சனையுமதிர்ப்பட நீரமும்பெருகிட
அதிவேழுமியும் பதறியேமிதிட

முஷ்டிகர்-தரு.

கடித்துமுந்தனை வெடித்தெரிக்கிறேனே
கனக்கபீரியே மிகச்சினக்கிறேனே
தடித்ததோள்களை வெடித்துட்டியே
சலத்திடமாம் பதைத்துவாட்டியே

அருள். சரீசரீயென்றுமே கெசியாறு சொல்லியே
முனியாயடிக்கவே விழுந்தேறிக்க

பலராமர்-தரு.

மிதித்துகம்சனை ஆடிக்கொண்டவே
விதித்துதோள்தடி வெடிக்கடையும்

கடித்துதைக்குமெனை பிடித்துக்கொல்லவே
கதித்துதோள்வலி அறுத்துசொல்லவே

அருள். கண்டேனசைமுதல் விண்டலர்க்கெங்க
வுண்டுருமாமலர் கொண்டு சொரிந்திட

பொது வசனம்.

அதேபோல் அப்படியென்றால் நாமகிருஷ்ணன் ... முஷ்டிகனையும் மடித்து கம்சனைக் கண்டு பேசுகின்றான்சொல்வது.

கிருஷ்ணன்-தரு.

எதிர்த்துவருவாரில்லை எங்கள்கோபாலசுவாமி
இதற்குப்பதில்சொல்லுவீர் கன்மாமனே

கம்சன்-தரு.

இடிபோலேஆர்ப்பரித்து எதிர்த்தென் ஆயுதங்களைவீசி
வளர்ந்தபேசுகிறாய் அடாபோடா துஷ்டா

கிருஷ்ணன்-தரு.

அஷ்டகோபத்தைக் காட்டி சருக்காரிகொல்வேனுனி
ஆர்கன்னெதிர்போறார் மாமாவே

கம்சன்-தரு.

எங்கும்வீசவந்த பிடப்பசன் கண்ணில் கன்
எதிர்க்கவேணதுஞ்செய்ய விடுவேனோ போடா

கிருஷ்ணன்-தரு.

விடுவேனோ உன்னை வீரியதெசந்தாமன்
விருதாவாய்போவதுண்டோ மாமாவே

கம்சன்-தரு.

போலிக்குறையுதாரா பூமிவைக்குதம்பி
போர்க்கோலங்கொண்டு இன்னம் படிப்பேறோ உனக்கடா

கிருஷ்ணன்-தரு.

மடிப்பேனென்றுவீருதா வார்த்தைகள் பேசுகிறீர்
மடிவதெப்போவோ அதைப்பாரும் மாமா

கம்சன்-தரு.

பாருமென்றுசொல்லவும் பார்க்கலாம் இருவரில்
பறக்கமிருப்பதுண்டோ அடாபோடா துஷ்டா

கிருஷ்ணன் விருத்தம்-ராமக்கிரியை.

நான்சூரும்பிறந்தகாலம் நாடியேகொல்ல
தான்கரமேவிடுவதற்கும் ஞாலத்தலத்தைக்காட்டி
தான்காமல்பலநாளாயி தனித்துநின்றுனைத்தேடினேன்
போங்காலம்கிடைக்குமென்று புத்தியிலறிந்துபாரும்.

வசனம்.

கேளும் மாமாவே கம்சன் பிறந்தநாள்முதற்கொண்டு என்னை கொல்லுதற்கென்று பேதேந்த தந்திரஞ்செய்தீர் இப்போது என்னை இவ்விடம் அழைத்து நீர் வல்லவரிருக்கிறீர் யென்னைக் கொன்றுபோடுவீர் மாமாவே.

கம்சன்-தரு-ஆனந்தபைரவி.

இடப்பசங்களாயிப்படி பேசினீர்செய்யாதே
ஏழைத்தனம் ஆகுதர் உங்களைக்கொல்கிறேன்

கருஷ்ணன். அடாப்பாசங்களை ஒடாதே
அதக்கவெல்லாமுன் கூடாதே
அரியவேலையாடும் கேட்கவேட்டுவேன்
தெரியவேயென்னீர நீராக்கள்காட்டுவேன்

கிருஷ்ணன்-தரு.

இப்படிபேசவுந்தங்களுக்கு வீதமரியாதையோ
எளிதமென்னினீயெங்களை யெதிர்த்திடப்போமோ

கருஷ்ணன். எப்படிக்கண்டாய்நீ இடையனென்றெங்களை
எதிர்த்திடயமேல விபிசேவிருவன்னை
எந்தனையெதிர்க்கவும் என்னமுன்கொள்ள
விந்தையாய்வந்திடும் விதியறதயாரும

கம்சன்-தரு.

குதித்தாயிறிதேயெந்தன் பேசினதாப்சொல்லலே
கோபமிருந்தத்தேனைஇப்படியே உங்களை கொல்லலே

கருஷ்ணன். வனதத்தாயன்னாட பகைவனை முடிப்பேன்
வந்தனேபொருந்தேகான் கருத்தாடிக்க
மல்லனைவாட்டிய மதயிதுதானே
வல்லமையழித்திட வந்ததுதானே

கிருஷ்ணன்-தரு.

மடுவுகாலமுமவந்தா வலித்தவழுமன்னனே
வாயால்வார்த்தைகள்பிட்டு விளைமத்திடுசொன்னவனே

கருஷ்ணன். முடிவுகாலம் வந்திடுப்போது
முன்னாலும்பின்னாலும் தோணுவதேது
இந்தமரகதமே என்னைமிரட்ட
நேர்க்கவந்தேனை யெமனிதிகொட்ட

கம்சன்-கலி-ருதாரி.

இந்திரன்கரித்திடடாதும் எமன்வந்தாலெதிர்த்திடடாதும்
மந்திரிகிளைத்தாலும் மாயவன்யெதிர்த்திடடாதும்
அந்திரத்தாடேனெல்லை அரிதியமெனக்குறுண்டு
அந்திரப்போகவீசி அடிப்பேனும்பந்தாகத்தானே.

வசனம்.

அடாவாடா இடப்பசங்களா இந்திரன் எமன் மந்திரிகிளை வந்தாலும் எதிர்த்தபோதிலும் தன்னைக் கடிமைகத்தாலே மாயவிதுவு வரேதிர்த்தபோதிலும் உன்னைப்பிடித்து கருகநிலவன்றுகாழுட்டி ஆகாயமார்க்கமாக வீசி அடிப்பேன்பாராடாபயலே.
தரழுத்தாவருப்போது பந்தாகப்பிடித்து

கிருஷ்ணன்-தரு.

வீசியத்தடிப்பாய் கடித்துமீறி
வெருமைகமுடிப்பாய் கடித்துமீறி
கோரமாய்தடிப்பான் எமனும்இந்திரன்கோகலே
அடிப்பார் எமனும்இந்திரன்

கருஷ்ணன். கேளிப்பாய்யெங்களை நீகொல்லமுடியாது
கோரம்செல்லாமலே பொருதுவிடியாது
கடோரமாய்நீ அறுப்பாயிடியாது
அறும்பாலதுவந்து பூமிபிடியாது

கம்சன்-தரு.

தேவர்களுமெங்க ளாருகுவிட்டுமே
இசையெங்கும்கடிக்க வாருதிடே
குவரும்மடக்க கவமிதுந்து
குவனிவர்கள் வெகுமேக்க

கருஷ்ணன். மேனியயென்னீரம் குர்த்தைக் கொண்டாட
வீரமிக்கத்தனை மதயானை யெதிர்கா
தாவியதம்போக தந்திரஞ்செய்ததேட
நவிமொடியாக அடிப்போமாதம்முட

கிருஷ்ணன்-தரு.

பகைகொண்டுமுனைத்தாய் யெங்களைக்கொன்ன
பகைத்திராமலைத்தாய் யெங்களை

புகைபோல் முழங்கிக் காய் அனிக்குவிப்போ
போர்செய்யவிக்கத்தாய் அனிக்குவிப்போ

கிருஷ். நகைகொண்டிடமாடு நகிலமுறிக்காதே
மாறுபோக்கியபெற்று முறியையுறிக்காதே
வகையில்லாமலே இரண்டு யக்கனைவெதிர்க்காதே
வருணைக்குலேத்திடக் காலத்தைக்குறிக்காதே

கம்சன் - தரு.

கொஞ்சமாகினைக்கக்கோப மிகுந்துகொண்டேனே
நானிக்கக்கோபமிகுந்து கொண்டேனே
அஞ்சவேதுனிக்க உக்கனை
சாணம்அறிக்கவோ முனைக்க

கிருஷ். பஞ்சைபோலிவிடங்கள் வீசியப்செல்லாது
பகைக்காதே நிருதித்தந்து ஏன்கோபம்போல்லாது
சஞ்சலம்வருடங்கள் சவுரியமில்லாது
தருக்கப்போடல்கள் சமுத்திக்கேவெல்லாது

கிருஷ்ணன் - கலி.

பல்லெடுத்துருடையாய்ப்பிடித்து மருதமாஞ்சரித்தேன்
மாய்மையாய்வந்திடும் பூதகைகடனைக்கொன்றேன்
குல்லொடித்துசெய்யவந்த போரைவென்றேன்
குவலயட்சிடமேயிவ்வு கலையுக்கோவுவென்றேன்
கிலேயொடித்துவந்த தெல்லாய்போகிக்காமல்
திருடனென்றாய இடையமென்றாய் விறைப்பேசி
நிலமிகுத்துவந்த மதிவிதுமேயவென்று
செந்தருகிகொத்து பனைமகினேனே.

வசனம்.

கேளும் மாமனே கம்சன் பிறந்தவனாக எங்கினைக் கொல்லும்படி சகடாசுரன், பூதகி, தேனுகன், வகசேகி முதலானவரையும் அனுப்பிவைத்தீர் அவர்கள் திரும்பி வந்ததில்லை அதுவும் தவிர கோவர்த்தனகிரியை குடையாகப்பிடித்து பிரண்டு மருதமரங்களை முஞ்சாய்த்தேன் உமதுவிசைவண்டயாகை வில்லைமுறித்துப் பட்டத்தாளையும்படித்து மிஞ்சுகளையுங்கொன்றேன் இதுகளொல்லாத் தெரிந்து சக்கரம் அதுகொண்டு பாரதை விட்டு சேமைக்க வரிதேதம் மாமனே.

கம்சன் - தரு.

சன்னேபோனியப்பெயிர்த்து போசலேஅடடா அற்படா
மெல்லனைமத்துவெண்ணை திருடியஅடடா துஷ்டா

கிருஷ்ணன் - தரு.

திருட்டுத்தனமாயுழைத்து பெண்களை அடா கம்சா
கேடானகுமோகேடு வாவுதையதை அடா கம்சா

கம்சன் - தரு.

காலவெடுக்கிறதவனே அடா திருட்டுகிருஷ்ணா
கடித்துபேசலேயெடுத்தேன் அடா திருட்டுகிருஷ்ணா

கிருஷ்ணன் - தரு.

எடுத்தஆயுதம்பெண்களை கொல்லுமோ அடா கம்சா
பெண்ணடாவிறைப்தாண்டி குதிக்கிறாய் அடா கம்சா

கம்சன் - தரு.

குழந்தைசெழும்பிகோபமிகுத்தேனே அடா திருட்டுகிருஷ்ணா
கொல்லுதனனிக்குவில்லவளைத்தேனே அடா திருட்டுகிருஷ்ணா

கிருஷ்ணன் - தரு.

வில்லையெடுத்தாகேவிறபடக்க அடா கம்சராஜா
விறுமான்டுபோககாலமோ அடா கம்சராஜனே

கம்சன் - தரு.

மடிக்கவேமனத்துடிக்கவந்தேனே அடா திருட்டுகிருஷ்ணா
வாரிசருட்டிமோதிஅடித்தேனே அடா திருட்டுகிருஷ்ணா

கிருஷ்ணன் - தரு.

மோதியடித்துமோசுக்கொடுக்கவோ அடா கம்சராஜா
மூமைறியவேகாலம்விதுதே அடா கம்சராஜனே

கம்சன் - கந்தார்த்தம்போகனம்.

மூலத்தைஅறிவேன் சின்ன முனைப்பிலேடைவிளக்கங்கட்டி
வேலத்தனிகிடைத்த வெருமத்தாடிபப்பட்டாய்
சேவத்தையறிவேப்பெண்கள் கேலைபத்திருடிகள்ளா
கோலத்தை அறிந்துக்கொல்லு.

தரு.

கொண்டுகோப மீறியேபெழுக்கேதன் - பணகழுடிக்க
கண்டுநீக்கள் அஞ்சவிழுக்கேதன
அண்டருமறிகைக்க அவ்லைவம்போலெழுந்து
மண்டலங்கிடுடும்படி மாட்டிகைவிலேமிகைப

திருஷ்டத்யும்னன்-கர்க்கர்க்கும்-யோசனம்.

வரிசைக்கிடைகோயமீது மிட்டியோசக்குச்சரிக்க
விழித்திருமெனிமிழுமேல் வெல்லவேயவாழக்குறி
பனைசுத்திடைக்காசல்மீசம் பலகைப ராமுத்துக்கனின்று
குதிக்கலிடை அப்டி த்தோகமது.

தரு.

குத்திவுக்கீசக் கேமுமடித்தேசய்-தேவர்களஞ்ச
எட்டியேறினைசையப்பிடித்தேன் தேவர்கள்குழ்சை
லட்டமாசுகத்திசத்தி மானமேயிருந்தெரியத்து
விட்டுமேவெருகாக வெற்றிசெய்யவீரங்கொண்டேன்

- பொது வசனம்

அதேசெப்படி வெகுரல் கர்ணனை பகவாகுளன் மடித்தது
ஆதலினால் நம் தேவர்களெல்லாம் புஷ்பமாரிபொழிய அவன் தம்
பியாகிய அகோதகன் வெட்டுப்பெரும் கனபுராஜனும் சபைக்குவந்
திருவிக்கலைக்க.

கனபுராஜன்-கவி-யோசனம்.

பலமைப்பட்டயேசியாட பவனைகனிருதனிகது
கடைவிழிபொசிபறக்க கதிர்முடிதாயவந்தவன்
இடைவருகலைருக்ஷன் கொல்ல வெயமனக்கைதுயதியோன்று
கடையடைக்குபுராஜன் கம்பியும்வருகின்றான்.

தரு-சாரி.

அக்கிரவடிவான மித்திரர்தேவர்களிக்கும் கனபுராஜன்வந்தான்

வெருவியீசமிதன் கனபுராஜன்வந்தான்
சுக்கமலர்வாசனைபுமேசுகமேலனுயவின

அநுபல். காவினைவரும் மேனவாத்தியம்
தானம்தம்புரி தையலாரடு (அக்கிர)

தனையேரியைபுப்மார்பில் கருதிதயவர்களிக்க
அருவாராமகிருத்தனனை சமர்த்தையறிவோமென்று

சரணம். தக்கிராம்பல அக்கிரசேனிபுடன்
விக்கைபாய்ருத்துமேலத்தக்காடு (அக்கிர)

வெற்றிக்கொடிமேடைத்த வேக்கொபுமடித்த
சித்தமையபிரிகுவென்று சேயிபிசர்பமாரி

சரணம். சென்னியில்சாமணி உன்னிதமணி
மின்னெனசொலித்திட வண்ணமதாக (அக்கிர)

மும்முரசுசுகம்பூரி முழக்கும்பமாமேரி
செம்மையுடனேமீறி சிக்கைதமிசுவேறித்தறி

சரணம். சிரணிமன்னரும் பேரணிபாளப
தாரணிதன்னிலே மாதனுமென்ன (அக்கிர)

கனபுராஜன்-தரு-யோசனம்.

வீரவில்வெறிக்குருகித்தான் கனபுராஜன்
மீறிமீறியேபல்லைக்கடித்தான் கனபுராஜன்
ஆசபாசத்தோடன்பெருகும் விசுருராதாகையே
கூட்டிவில்லில்வீசக்கொண்டு வாட்டுவேனிருக்குனன்தனை (வீர)

தம்மோர்வந்து கவியாதமுடனே
ஐம்புருசேனை குவியாதமுடனே
உம்பர்கள்மதிகலங்க உக்கிரதமமனதனை
தெம்புடனேகொண்டவனை திரிவேனென்குவிவேனென்று (வீர)

மாட்டிடையர்மக்களல்லவோ அவகைச்சிக்கு
காட்டிக்கிவம்சொல்லியோ அவனை
ஆட்டியேபம்பரம்போலே வேற்றியேபடைசெருக்க
அப்புறப்போகாமல்கண்டு மீறியேகொல்லுவேனென்று (வீர)

கிண்டதண்டக்கனேவெறித்தேன் குதித்தமீறி
தாண்டியேசிதாவடிப்பேன் குதித்தகூறி
வேண்டியென்னைசாமதிக்க மிகுதேவர்மெச்சிடவும்
விட்டிடபமாட்டேனினி கெட்டிவிக்குவிசன்னதெரால்லு (வீர)

சாணுபுராஜன்-கவி.

இந்திரபோகம்பெற்ற நங்கள மன்னனைமீறி
சந்திரதாரோலேசெய்த தருகவே தாயிருஷ்ணர்
அந்திரமேந்தன் அடிக்க சாணுபுராஜன்கோபமீறி
அந்திரதேவரஞ்ச அருஞ்சமர்செய்குவாயே.

வசனம்.

அடாவடா இடைப்பயலே எனது அண்ணனை தந்திரமாகவந்து தருகவேயிருந்தவன் உன்னை சற்றுநேரத்துக்குள்ளாக யெமபுரி சேர்க்காவிட்டால் என்பேர் சாணுபுராஜனல்லடா கிருஷ்ணு.

கிருஷ்ணன்-தரு.

இளையமாயவே மீறியேயவர் நியோனிறு
சாலேயென்னையெதிர்த்து படிக்கிடவே இளையமாமனே
இளமையதுக்குமாம் கிழேபட்டிருக்க
கெட்டதில்லையோயாமா வாட்டமாயெதிர்க்க

சாணுபுராஜன்-தரு.

கொடிபெற்றயெங்கள் மன்னனை மடிக்க மன்னுடிக்க
உன்கருவமடக்கவந்த கொடிபெற்ற
அடியற்றமாம்போலே அலரிசமுண்டுவிழ
அதிரதாண்டியேமண்டை சிதறஅடிப்பேன்பாரும்

கிருஷ்ணன்-தரு.

தர்க்கரதகோபங் கொண்டுமேயெதிர்க்க
உன்னைவதைக்கத் தருணந்தருணமிது தர்க்கர
நீசகிருக்கொண்டுநேர தேசமசெய்திதங்களை
நித்தியனையென்னிடாமல் புத்திகொஞ்சமுமில்லே

சாணுபுராஜன்-தரு.

நாசகேடன்பெருமையை அடாவிடையா
செட்டமடையாயுன்னை விடுவதேதுகம்மா நாசகே
போகாதேகாலத்தாலே புகழ்மொழிரைக்கிவந்து
போகாமலேயென்கையிலே சாகதலேயிதியோ

கிருஷ்ணன்-தரு.

கெதிகெட்டவீரம்பேசி கெலிக்கவேவந்தீரும்
நாதிகெட்டசாணுக்கு மல்லாயுத்தமுக்கு கெதிகெட்ட
விதிகெட்டதில்லையென்று விருதாவாயேமாள
ததிகேதாமமாவென்று சமுத்துள்பேசவேண்டாம்

வசனம்.

சேணும் இளையமாமனே புத்தியில்லாத கம்சனுக்கும் மல்லாயுத்தனுக்கும் கெதிகெட்டவிதியை போகித்துப்பயமாகல் எங்களை எதிர்ப்பது சரியல்ல இன்னம் சிலகாலம் பூமியிலிருக்க நினைத்துப் பாரும் மாமாவே.

சாணுபுராஜன்-தரு.

போபாவிதுவென்ன சொல்லடா
நீ பெரியவனோ யெதிர்நில்லடா
ஆயர்பாடிதன்னில் ஆடுமாடுமேய்த்து
அத்தப்பத்தில்லாமல் மத்தாலடியும்பட்டாய்

கிருஷ்ணன்-தரு.

உன்சமர்த்தைதீ பாரடா துஷ்டா
உன்மையிதுவினி விட்டேசடா
அயன்போமென்று அறிதமரியாமல்
அறிவுகெட்டுதேசொல்ல பரிவுவிட்டுதேதாவெல்ல

சாணுபுராஜன்-தரு.

கொல்லாமல்உன்னை விடுவேனோயிந்த
குவலயமெதிர்த்தாலும் விடுவேனோ
சொல்லாதுசொல்லிய துஷ்டபாதகனா
தாண்டிக்குயுத்தமுக கொண்டுனைகுதித்தேனே

கிருஷ்ணன்-தரு.

குதிக்காதேயெதிர்வந்து சண்டையிப்போது
கொல்லவேயனைநின்பக் கொண்டேனே
மதிக்கதேபோக்கனை மாவிக்கினைகொடுத்து
மனையத்தாக்கித்துரும்பால் நிலைபெத்துதிருக்கும்போது

சாணுபுராஜன்-கவி.

அண்டமும்நடுங்க சராசரப்பூமிக்கெல்லாம்
அண்டமுந்திக்கெட்டோங்க அதட்டியேகொக்கரித்து
தண்டமுங்காத்திலேந்தி தாண்டியேகுதித்துமீறி
மன்னவனுக்கிதாத்தாக்கி மடிக்கவேயெதிர்த்திட்டானே.

வசனம்.

அண்டாண்டபுவனமும் யீரேழு பதினாலுலோகமும் அதிரும்படி யிதோ கெத்தாயுதமெடுத்தேன் உன் மண்டையை சிதறும்படி அடிக்கிறேன் பாரடா கிருஷ்ணு.

கிருஷ்ணன்-தரு.

அண்டபேதமவிசிம் சமட்டியே ஓ சாணுபுராஜனே
தாண்டவக்கிடேவண்டி யெதிர்த்தேனே ஓ சாணுபுராஜனே

சாணூரன்-தரு.

எதிர்த்தாலக் காதுதித்தா லிசுருப் — அடா யாதவா
உயிர்க்கொலித்க தருவாமேசிறே — அடா யாதவா

கிருஷ்ணன்-தரு.

அச்சமுன் விடேபேச்ச மடங்கவே — அடா சாணூரனே
அவர்த்தம் செய்யவே வசத்தப்படைக்கே — அடா சாணூரனே

சாணூரன்-தரு.

மடைக்கிமுடிய இடிபோன்றட்டுமோ — அடா யாதவப்பயலே
பசைக்கவேபாவம் வாதுக்கோ வித்தோன் — அடா யாதவப்பயலே

கிருஷ்ணன்-கவி.

எரியசுரர்களெல்லாம் ஏத்தவீர் பணிக்கழித்த
தேவனென்றறிந்திடாமல் இருமாமன்களைத்தெரிக்க
தாவியே உங்களுக்கன்னன் தன்னிடம்சேருமென்று
ஆவியுமழிக்கவேவந்து அநீதிசெய்கின்றீரே.

தரு.

ஆவகாலம்போலே பெரிநீனே உங்களைப்பற்றி
கோலகாலமாகவேதிரிவேன் உங்களைப்பற்றி
ஒலமிட்ட வரிவெல்லாம் உங்களையாட்டுமோதி
கலணக்கொனை சோவிப்போம் கண்டுதேவர்தான் துதிக்க

பொது வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் சாணூரன் முதலான மட்டுப்போன யுக்மடிக்க ஒருவன் ஒருவனென்று புரண்டிபோறிய அந்த சமயத்தில் கம்சராஜன் தேவிமார்கள்கேள்விப்பட்டு வருகிறவிதங்காண்க.

அஸ்தாந்தி-பிராசக்தி-கவி.

மங்கைமார்முடிக்கதேதி வருத்தமோடமக்குகங்க
கன்னிமார் கொண்டார்போரது கலகலத்தவியீழ்ந்து
கன்னமகம்செய்வாரென்று நாங்கிபோகமுறுநி
அன்னிபோகம்சன்தேவி தொனையும்வருகின்றாளே.

தரு.

ஐயையோ காக்கவொன்ற கொலைசெய்தோரம் என் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
என் ஆளைநசன்மாவன்டாரோ நாடி
அவனைக்கொடமாற்றாரா என் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
என் அருகுமவன்கைரமுண்டாரோ நாடி
கொற்றவன்மார்மான்டிருக்க என் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
கொல்லைபட்டுசென்னோடாக்கடி.

முக்குமாமலராம்பதுக்கமென் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
முக்குத்தியேதாக்கடி
செயத்தமாண்டிருக்கான் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
செப்பனிகள்போதாக்கடி
தாலட்க்கொடத்தாசரமென் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
தன்னமைமிவிபோதாக்கடி
பொட்டுகளாமிறக்கோமென் — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
பூச்செண்டுவேரேதாக்கடி
விட்டெறிந்துமெய்பணிகளை — அக்கமாரே-தங்கைமாரே
மெல்லியரோடுவாருங்கள்

அஸ்தாந்தி-கவி.

ஓடியேமாதரெல்லாம் உருவியேகலங்கிநெஞ்சம்
வாடியேமதிகெட்டு மன்னவன்மேல்விழுந்து
வீடில்லாதிருமார்களில் விரக்கிரோ அய்யோவென்று
கூடியேகண்ணீர்சோர கோவென்றுபுலம்புவாளே.

தரு.

என்னுடனேபென்ன செய்வேன் உத்தன் கதிர்முடி அரசைவிட்டு
மண்ணுசைவிக்கவே விண்ணுளப்போனீரோ
மன்னவர் — என்ன செய்வேன்
தங்கைதனுபிக்குமோ நாட்டுகளிரானே
எங்களைவிட்டு மகனைச்சேர்க்கீரோ
ஏக்கமுல்லாதுநிலைக்கோ என்மன்னவா
ஆசைகருகக்குலேயிக்க அழகுள்ளகாயகரே
தேசம்கொண்டுவெல்லகோல்செலுத்தியே
இரசோ என்னுசெய்வோம்
தேவிமார்கள்சொன்ன அந்த சேதிதனை அகத்தி
ஆவியழிக்கவும் பிராமன்னிதாரே
ஐயையோ என்னசெய்வோம்

வசனம்.

இப்படியாக கம்சராஜன் தேவிமார்கள் புலம்பினக்கண்டு அதிப்பது.

தேவகி-தரு.

தேவதேவனேதேவகி செல்வபாலனே
தேடிவந்தபாதக்கனை கொன்றுசெய்தோமே

கிருஷ்ணன்-தரு.

கூடிவந்திடன்னை தேடிவந்திட
குற்றமென்னசொல்லவோமோ உத்தமிகளே

அக்ரூரர்-தரு

சந்திரவர்க்கிரோதத்தி பெற்றமைக்குமே
நாமிவையறுக்கவந்த மூலகாரணு

கிருஷ்ணன்-தரு.

மூலம்சொல்லவேயிது காலமல்லவே
மோசமும்சேரக்கேட்டபடி காலமிருந்தோமே

அக்ரூரர்-கவி.

உம்பிரும்பெரியோரிந்த வுலகினிலொருவரில்லை
செம்மையாய்ச்சொரிந்தக்கொண்டோந் தேவகிதவிலைபாலா
அம்மனிபெய்கள்காத்தி அருக்தயந்தாலெபெங்கள்
வம்மிசத்தனிலுதித்த மருகனேபாதம்போற்றி.

வசனம்.

அகோ சராசரசமஸ்த ஆதிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகராகிய ஆதிமூலக்கடவுளே இந்த வுலகத்தில் தங்களுக்கு மிஞ்சின தெய்வம் வேறேயில்லை யெங்களைரக்ஷித்திடவே தேவகியம்மன் செய்த தபோபலத்தினாலே யெங்கள் வமிசத்தில் அவதாரமாய்வந்த மருமக்கடவுளே தேவரீர் பாதாரவிந்தத்துக்கு வந்தனம்சுவாமி

கிருஷ்ணன் வசனம்.

ஆமம்மா மாமியார்களே நீங்கள் இந்த பூமியிலிருக்குமளவும் சுகசீவியாய் வாழக்கடவது உங்கள் அரண்மனைசேருங்கள் மாமியர்களே.

கிருஷ்ணன் வசனம்.

அடா வாடா மாதவா நீ அரண்மனைசென்று வெளாப்பட்டு உக்கிரசேனமகாராஜனை அழைத்துவாரும் மாதவா.

உக்கிரசேனன்-கவி.

கமலத்தனுள் சிறையிருந்த வம்மிசத்தன்னாதிக்க
நந்தனும்வசுதேவனும் வாழ்த்திதவாக்கரித்து
வந்தவக்கிருபாளுக்கு வணங்கிப்பூசைசெய்து
இக்கதையுமிழ்ந்தவுக்கிர சேனனும்வருகின்றாரே.

உக்கிரசேனன்-தரு.

உக்கிரசேனமகாராஜன் உச்சிதமாகவேவந்து
சக்கரபாணியைதங்காணவே உக்கிரசேனராஜன்
சந்தோஷமாய் வந்தாரே
சத்தியசாக்ஷியின்னே ராஜராஜர்தான்மதிக்க
முத்துமணியாலைபாட்டவே உக்கிரசேனராஜன்
மூன்றாவிருந்வந்தாரே
ஆலவட்டம்பார்த்திட அணியணியாய்சேனைசூழ
நீலகிரிமாதராட்டவே உக்கிரசேனராஜன்
நேசமாகவந்தாரே

வட்டக்குடைமேல்வீசவே மங்களசங்கீதம்பாட
கிருஷ்ணதேவபாதங்காணவே உக்கிரசேனராஜன்
பிருட்டேன வந்தாரே

உக்கிரசேனன்-கவி.

ஆதிவைகுந்தாபோற்றி அநுதாஷகரேபோற்றி
ஜோதியெப்பொருளேபோற்றி சூக்ஷமபொருளேபோற்றி
நீதியேசெறுமதியை கிருபாதத்தனைபோற்றும்
நிதியெனையழைத்த சேதியையுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

அரிகரி ஸ்ரீமந்நாராயணா உலகண்டபரிபூரணா அடியேனை அழைப்பித்த விபரத்தை யின்னதென்றுசொல்லுங் கர்த்தனே,

கிருஷ்ணன்-கவி.

அன்னையே அன்னைத்தாதுரும் அன்பாகிமனமகிழ்ந்து
என்னையுமண்ணியுகந்தீர் யில்லையேயுமக்குதெண்டம்
உன்னையே அழைத்தசேதி ஒளிமுடிமகுடம்பட்டந்தீர
மன்னவர்வணங்கப்பெற்று மனுமுறையையாளுவீரே.

வசனம்.

கேளும் ஐயாவே நீ யெங்களைபெற்றவ ரானபடியினாலே என்னைப் பணியக்கூடாது நீயிந்த மதுராபுரிக்கு ஆண்டவனாயிருந்து பட்டம்கட்டிக் கொண்டு அரசாட்சியை யாண்டு வாரும் ஐயாவே.

உக்கிரசேனன்-தரு.

மகுடஞ்சூடவரசி மணிமுடி யிடுவாரோ
வையகமாளக்கூடுமோ அரி ஹரி அரியே

கிருஷ்ணன்-தரு.

காப்பதுவுமெனதே காய்களுடைக்களிக்க
நல்லவசனஞ்சொன்னேன் ஐயாவே

உக்கிரசேனன்-தரு.

நிக்கவிக்கநேசங் கிளிபெற்றிருக்கநீதி
நேசங்கொண்டுமகிழ்ந்தேன் அரிஹரியே

கிருஷ்ணன்-தரு.

மகிழ்ந்தேமுமக்கு மணிமுடி தரிக்கவும்
வருந்தவேண்டாமென்ன ஐயாவே

வசனம்.

இப்படி கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் உக்கிரசேனராஜனை கம்சராஜன் சிம்மாசனமேற்றி பட்டந்தரிப்பது.

கம்ச சம்மார நாடகம்.

தரு.

மணிமுடி பூண்டாரே உக்கிரசேனன் மணிமுடி பூண்டாரே
மணிமுடி பூண்டாரே மாமதுரையாள
அணி அணியாகவே அரசர்கள் புடைசூழ
சந்திரக்குடைபிடிக்க [illegible]
இந்திர வைபோகமுடனே மிகுந்த பணிதுலங்க
கவிரும்பேரிகை டங்கா நாகசின்னமுழங்க
தவில்லொத்து தாளங்களுமுழங்க
மாதர்கள் ஆலாத்தி வரிசைகாட்டியாட
சோரன்மகிழ்ந்திட ஜெயமங்களம்பாட (மணி)

கலி

உலகெலாமதிக்குந்திவ்ய உருவமாய்பரமானந்த
பலமுள்ளகம்சனுக்கு பதவியுமவிதனைத்தாம்
நலமுறும் உக்கிரசேனன் தலைமிசைப்பட்டங்கட்டி
நிலையுடன்வாழவென்று நேர்வரம்பாலித்தாரே.

வசனம்.

அகோவிதப்படியே யதுகுல பகவானாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி மதுராபுரிக்குவந்து கம்சனைமடித்து சோதரமுஞ்சேரும்படி பதவிதனைதந்து உக்கிரசேனனுக்கு மதுராபுரியை பட்டங்கட்டிவைத்து துவாரகாபுரியைசேர்ந்தார்.

[illegible] தரு

[illegible] மங்களம் மங்களமு
மா[illegible] வைகுந்தனுக்கும்
[illegible] பாஞ்சாலிக்கும் மங்களம்
அ[illegible]க்கும் ஆறுமுகனுக்கும்
ச[illegible]பி சாரதாம்பிகைக்கும் மங்களம்
ஹ[illegible] அவருக்கும் ஸ்ரீ[illegible]க்கும்
வீ[illegible]தேவருக்கும் மங்களம்
அவனி[illegible]மானிடர்க்கும்
புவனத்[illegible]பெரியவர்களுக்கும் மங்களம்.

வாழி விருத்தம்

ஹரியுடன் அரனும்வாழ்க அறுமுகக்கண்ணன் வாழ்க
அருமலர்க்கமலவாணி மேதினி எங்கும்வாழ்க
புவனமுந்தன்னைக் காப்பவாழ்க மகிழ்ந்திந்த நாடகத்தை
பார்மிசைபடித்தோர் கேட்டோர் பலியுடன் மிகவாழ்வாரே.

கம்ச சம்மார நாடகம்

முற்றிற்று.